

matrimonials subsistents o que formin una unió estable de parella.

Article 3

Constitució i acreditació

Les situacions convivencials que són objecte d'aquesta Llei s'han d'acreditar per mitjà de l'escriptura pública o del document públic notarial en què es formalitza la convivència, a partir dels quals té plena efectivitat, o pel transcurs d'un període de dos anys de convivència acreditats mitjançant una acta de notorietat.

Article 4

Regulació

1. Els convivents poden establir verbalment o per escrit públic o privat els pactes reguladors de la convivència, els drets i els deures respectius, compreses les causes i les normes de l'extinció d'aquesta.

2. Els pactes poden modificar-se verbalment, en document privat o públic, segons el que estableixin.

Article 5

Extinció de la convivència

1. Les relacions de convivència s'extingeixen per les causes següents:

- Per l'acord de tots els convivents.
- Per la voluntat unilateral d'un dels membres.
- Per el matrimoni o l'establiment de relació de parella estable d'un dels convivents.
- Per la defunció d'un dels convivents.
- Per les establertes pel pacte entre els convivents.

2. En els supòsits de les lletres b, c, i d de l'apartat 1, la convivència pot continuar, amb les modificacions que calguin en els pactes reguladors, entre els convivents que no comparteixin la voluntat d'extingir-la, o, si és el cas, entre els no exclosos per l'article 2.3 i els sobrevivents. Quan s'extingeixi la convivència, s'ha de revocar l'escriptura pública o el document públic notarial de constitució.

3. La continuïtat de la convivència en cap cas no pot perjudicar els drets del convivent o dels convivents que se n'hagin apartat ni els dels hereus del premort.

4. En els supòsits de les lletres a, b, c i d de l'apartat 1, queden revocats els poders que qualsevol dels membres que s'aparti de la convivència hagi atorgat a favor de l'altre o altres o tingui atorgats al seu favor.

Article 6

Efectes de l'extinció respecte a l'habitatge

1. Si no hi ha pacte, i l'extinció es produeix en vida de tots els convivents, els que no siguin titulars de l'habitatge disposen de tres mesos per a abandonar-lo.

2. També en el cas que no hi hagi pacte, si l'extinció es produeix per defunció de la persona propietària de l'habitatge, els convivents poden continuar ocupant-lo durant sis mesos.

3. Si la persona morta era arrendatària de l'habitatge, els convivents tenen dret a subrogar-se en la titularitat de l'arrendament pel termini d'un any, o pel temps que manqui per a l'extinció del termini contractual, si aquest és inferior.

4. Les situacions de cotitularitat s'han d'intentar resoldre per acord dels afectats i, si hi manca, s'han de resoldre mitjançant arbitratge o judi-

cialment. La resolució judicial pot disposar una indemnització a favor dels convivents més perjudicats a càrrec de l'altre o altres cotitulars.

Article 7

Compensació econòmica per raó del treball

Quan la convivència s'extingeix en vida dels convivents, el que ha treballat per a l'altre o per als altres, sense la contraprestació deguda, si per aquesta causa s'ha produït una desigualtat econòmica que impliqui un enriquiment injust, té dret a una compensació econòmica a càrrec del beneficiat o dels beneficiats, que s'ha d'intentar fixar per acord dels afectats i, en el cas que no hi hagi acord, s'ha de fixar mitjançant arbitratge o judicialment, tenint en compte les circumstàncies següents:

- Els pactes previs entre les parts.
- La dedicació a l'altre o altres.
- La durada de la convivència.
- Els mitjans econòmics de les parts.

Article 8

Pensió periòdica en cas de defunció

1. En cas d'extinció de la convivència per defunció d'un dels convivents, el convivent o els convivents que sobrevisquin que eren mantinguts totalment o parcialment pel premort en l'últim any de la convivència previ a la defunció i no tinguin mitjans econòmics suficients per a mantenir-se tenen dret a una pensió alimentària, a càrrec dels hereus d'aquell, per un període màxim de tres anys, que s'ha d'intentar fixar per acord dels afectats i, en el cas que no hi hagi acord, s'ha de fixar mitjançant arbitratge o judicialment. Per a establir la quantia i la durada s'ha de tenir en compte:

- El cost del manteniment.
- El temps en què fou mantingut o mantinguts.
- El cabal relict. La capitalització de la pensió a l'interès legal del diner no pot excedir el meitat del valor del cabal relict si els hereus són descendents, ascendents o col·laterals fins al segon grau de consanguinitat del causant, llevat que siguin menors d'edat o discapacitats, en aquest cas el límit ha d'ésser la cinquena part del valor de l'herència.

2. No correspon dret a pensió si s'ha pactat així en el títol de constitució del règim de convivència, si n'hi ha.

Article 9

Caducitat d'accions

Les accions per a l'exercici dels drets a què es refereixen els articles 7 i 8 caduquen al cap d'un any a comptar del cessament de la convivència.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El temps de convivència transcorregut abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei dels membres de les situacions convivencials d'ajuda mútua s'ha de tenir en compte als efectes del còmput dels dos anys a què es refereix l'article 3, només si tots els convivents afectats i, si escau, els hereus del difunt hi estan d'acord.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

1. Dins l'àmbit de competències assumides per la Generalitat en el marc de la Llei 14/1996,

de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, les situacions de convivència d'ajuda mútua tenen, en relació amb l'impost de successions i donacions i respecte a les adquisicions mortis causa d'un dels convivents en l'herència de l'altre, l'assimilació als parents del III Grup.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, el convivent o convivents supervivents han d'acreditar l'existència de la convivència d'ajuda mútua mitjançant l'escriptura pública de formalització de la convivència, atorgada, com a mínim, dos anys abans de la mort del causant, o bé mitjançant acta de notorietat de la convivència i del transcurs del període mínim de dos anys d'aquesta.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 28 de desembre de 1998

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ

Consellera de Justícia

(98.358.033)

LLEI

22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

Barcelona, capital de Catalunya, ha estat sempre un símbol de llibertat i de progrés. Ciutat de convivència, feta en la pluralitat i en la diversitat, ha projectat al món la seva capacitat d'iniciativa, la seva vocació de modernitat i el seu compromís solidari en la construcció d'un món en pau, basat en el respecte i la tolerància. Barcelona, bressol de cultures, ha estat i vol ésser un exemple en la defensa dels drets humans i dels pobles.

A les darreries del segle xx i partint de l'experiència de molts segles d'un règim propi, basat en la seva tradició històrica i nacional, que té com a referent de caràcter permanent i com a senyes d'identitat, pel que fa als símbols, la Creu de Sant Jordi sobre fons blanc i les tradicionals quatre barres vermelles sobre fons groc, la ciutat

de Barcelona vol assolir ara una Carta municipal que reforci la seva autonomia, al servei d'una gestió administrativa eficaç i propera als ciutadans, d'una descentralització més forta, d'una potenciació de les competències municipals en el marc d'una col·laboració institucional positiva, i d'una millora de la qualitat dels serveis de la ciutat que es correspongui amb les necessitats i les ambicions de tots els barcelonins i barcelonines.

Una Carta que respon als anhels de la ciutadania que, amb la seva participació i la seva implicació col·lectiva, ha fet de Barcelona el que és. La Carta aprofundeix els mecanismes de participació ciutadana, reforça la pràctica democràtica i estimula la cooperació entre l'Ajuntament i el moviment associatiu i els agents socials, com a factor de progrés i de cohesió.

La Carta reforça la voluntat descentralitzadora de Barcelona dotant els districtes de la ciutat d'una personalitat forta, amb un ampli nivell d'autogovern. Al servei d'aquesta descentralització, la Carta anuncia, per mitjà del seu desplegament reglamentari, un nou sistema de composició i elecció dels consells de districte, i obre les portes perquè aquesta elecció tingui lloc en el mateix àmbit territorial i perquè es redueixin els requeriments d'edat en l'esglau inicial de la participació política.

Barcelona és el nucli central d'un continu urbà i d'un territori que s'expressa en realitats municipals plurals i amb valor propi, però que, pel seu caràcter de conurbació, demana coordinació, entesa i l'aplicació de criteris comuns en àmbits diversos.

La voluntat de Barcelona és compartir amb les ciutats del seu entorn metropolità formes específiques de col·laboració institucional en la prestació de determinats serveis, que tinguin així en compte el pes específic de la Barcelona metròpoli, en el marc del desplegament regional de Catalunya. El planejament territorial i estratègic de l'àmbit regional, la planificació, la coordinació i la gestió del transport urbà, i la planificació, la construcció, la coordinació i la gestió de les grans infraestructures de comunicacions i de promoció econòmica, i també les mediambientals, són objectius que Barcelona comparteix amb el seu entorn.

La vitalitat de Barcelona es posa al servei de tot el país, però de manera singular d'aquelles ciutats que comparteixen amb la capital de Catalunya una mateixa problemàtica, que demana solucions específiques per damunt de delimitacions administratives que molt sovint la realitat social i urbana supera.

Aquesta és una Carta que recull les ambicions dels nostres ciutadans i ciutadanes, que es vol amarada de civisme i de solidaritat, que vol ésser un catàleg de drets, el respecte, la defensa i el compliment del qual sigui un orgull per a tothom. Barcelona, ciutat oberta, mira el futur esperançada i amb confiança. El fet viu de Barcelona vol descansar en l'orgull del barcelonisme i de la catalanitat com a base de la seva projecció universal.

Barcelona, històricament i recentment, manté uns lligams molt estrets amb Europa, de la qual forma part activa: un projecte que necessàriament ha de tenir en compte les ciutats i que ha

d'avançar cap a la consolidació de l'autonomia local.

La Carta municipal neix amb el desig de donar resposta a la demanda de més proximitat que fan les grans ciutats d'Europa; de donar prioritat al nivell d'administració més proper; de construir l'Europa de la subsidiarietat.

Barcelona accepta els reptes del segle XXI, per a afrontar els quals necessita aquesta Carta. La qualitat com a exigència cívica s'ha de traduir en una millora efectiva dels serveis municipals, en tots els camps, per a tothom, sense excepcions ni discriminacions per raó de sexe, d'edat, de llengua, d'origen o de religió. Els Usatges, primer precedent de la Carta, ja establien, al segle XIII, que a Barcelona no es retrauria a ningú la seva religió i que tot acusat tenia dret a ésser defensat. Tothom hauria de sentir-se orgullós de la ciutat: aquesta és la servitud que han d'acceptar els qui la vulguin honorar i millorar.

Una Carta al servei d'una administració àgil, moderna, atenta i amable, que té l'ètica com a norma, sempre present, de la seva actuació. Una Carta que assegurí a tots els ciutadans i ciutadanes un urbanisme pensat per a ells i per a la millora de la qualitat de vida en tots els àmbits de la ciutat, que afavoreixi una política pròpia d'habitatge, que tingui en compte tant la construcció com la rehabilitació dels barris envellits i que doni una prioritat especial a les necessitats d'habitatges assequibles i per a la joventut.

Una Carta que vol l'equilibri de la ciutat amb una prestació eficaç del servei de transports urbans, que arribi a tots els ciutadans i ciutadanes, visquin on visquin; una Carta que afavoreixi una mobilitat que tingui el vianant com a destinatari més important. Una Carta innovadora, que obri la ciutat a les noves tecnologies en el camp de les telecomunicacions, que la facin més competitiva, i que tingui el medi ambient com a prioritat per a l'acció del govern municipal.

Barcelona vol gaudir d'una sanitat de qualitat, d'un sistema educatiu que sigui orgull de tothom i garantia d'igualtat i de promoció social; vol oferir a tots uns serveis socials que permetin el lliure desenvolupament de la persona, especialment en el cas de limitacions i mancances. Barcelona, capital de la cultura, vol una Carta que l'ajudi en aquesta responsabilitat històrica.

Barcelona vol ésser una ciutat segura, que aspira a una justícia àgil, innovadora, propera als ciutadans i ciutadanes, i també a gaudir d'un règim financer adequat i suficient, que es correspongui a les necessitats i les ambicions de la ciutat, d'acord amb les aportacions que Barcelona fa a Catalunya i a l'Estat.

És per això que, considerant la voluntat expressada per l'Ajuntament de Barcelona i la proposta de la Comissió Mixta, prevista per la disposició transitòria primera de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, s'aprova la següent

Carta municipal de Barcelona

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1

1. La ciutat de Barcelona és la capital de Catalunya.

2. La ciutat de Barcelona gaudeix del règim jurídic especial establert per aquesta Carta.

3. El terme municipal de la ciutat de Barcelona és l'actual en el moment d'entrar en vigor aquesta Carta. A iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona, correspon al Parlament de Catalunya, mitjançant llei, l'alteració d'aquest terme municipal.

Article 2

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de promoure i dur a terme activitats d'interès comú amb altres ciutats, especialment les adjacents, amb les altres administracions públiques i amb institucions i organismes europeus i internacionals, en l'àmbit de les competències que li atribueixen aquesta Carta i la legislació general de règim local.

2. L'Ajuntament de Barcelona ha de promoure que la ciutat sigui seu d'organismes dependents d'altres nivells d'administració i d'institucions europees i internacionals.

Article 3

1. La ciutat de Barcelona ostenta els títols que té atorgats en atenció a la seva història i la seva tradició, i, en concret, el de "Ciutat Comtal".

2. El segell oficial de la ciutat s'inspira en el de Pere III el Cerimoniós.

3. La bandera oficial de la ciutat incorpora sobre fons groc amb quatre barres vermelles, en sentit vertical, el símbol de la ciutat.

Article 4

1. El català, llengua pròpia de Catalunya, ho és també de l'Ajuntament de Barcelona.

2. L'Ajuntament de Barcelona ha de garantir l'ús del castellà, dins el marc constitucional i estatutari. L'Ajuntament ha de fer possible l'atenció als ciutadans i ciutadanes que pertanyen a minories lingüístiques.

3. L'Ajuntament de Barcelona ha de normalitzar l'ús del català en l'àmbit de les seves competències.

4. L'Ajuntament de Barcelona ha de fomentar l'ús del català en l'àmbit de les relacions internacionals, per a promoure i reforçar el multilingüisme i la multiculturalitat en el marc mundial.

Article 5

En tot allò que no sigui previst en aquesta Carta són aplicables les normes generals sobre règim local i les normes reguladores dels diferents sectors de l'acció pública.

Article 6

Correspon a l'Ajuntament de Barcelona el desplegament reglamentari d'aquesta Carta en els àmbits de l'organització, les obres, les activitats i els serveis municipals.

Article 7

L'Ajuntament de Barcelona té legitimació per a recórrer directament davant el Tribunal Constitucional contra les lleis i les disposicions amb força de llei de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya i, si escau, les disposicions de rang inferior, quan contravinguin a l'autonomia local, garantida per l'article 140 de la Constitució, d'acord amb el procediment i els termes establerts per la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

TÍTOL I

Organització del govern municipal

CAPÍTOL I

Òrgans municipals

Article 8

El govern municipal actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació. Han d'ésser criteris essencials de la seva organització diferenciar les funcions deliberants d'ordenació, programació i control de les executives de govern i administració, i desenvolupar la descentralització i la desconcentració territorial i fomentar la participació ciutadana.

Article 9

El govern del municipi de Barcelona correspon, en els termes d'aquesta Carta, als òrgans següents:

- a) El Consell Municipal.
- b) L'alcalde o alcaldessa.
- c) La Comissió de Govern.
- d) Els presidents i els regidors de districte, si escau.
- e) Els consells de districte.

CAPÍTOL II

El Consell Municipal

Article 10

1. El Consell Municipal és l'òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern de la ciutat. És format pels regidors i és presidit per l'alcalde o alcaldessa.
2. El sistema electoral és l'establert per la legislació general sobre eleccions municipals.
3. Els estrangers gaudeixen del dret de sufragi en les eleccions municipals en els termes establerts en les normes vigents.
4. L'Ajuntament de Barcelona ha d'interessar els òrgans competents perquè legislin i celebrin tractats internacionals que promoguin els instruments adequats a fi que totes les persones empadronades al municipi puguin gaudir d'aquests drets.
5. Els estrangers empadronats poden participar en referèndums i altres procediments consultius que promogui l'Ajuntament.

Article 11

1. El Consell Municipal té les atribucions següents:
 - a) Impulsar, controlar i fiscalitzar els altres òrgans de govern.
 - b) Aprovar el Codi ètic d'actuació de tot el personal al servei del municipi.
 - c) Exercir la iniciativa per a alterar el terme municipal.
 - d) Aprovar l'escut, el segell i la bandera de la ciutat.
 - e) Aprovar de manera definitiva el Reglament orgànic, les ordenances i qualsevol altra norma local l'aprovació de la qual no sigui atribuïda a cap altre òrgan municipal.
 - f) Aprovar i modificar el Reglament orgànic que regula la composició i l'elecció dels consells de districte.
 - g) Aprovar el Pla general d'acció municipal, del Programa d'actuació, el Pla d'inversions i el Programa financer.

h) Informar dels projectes del Pla territorial general, del Pla territorial parcial i de llurs revisions o modificacions.

i) Ordenar i imposar tributs, establir els preus públics, no especificats per l'article 16.m, i aprovar els pressupostos i els comptes.

j) Aprovar de manera provisional el Pla general i les seves revisions i modificacions, en l'àmbit del seu terme municipal.

k) Aprovar de manera definitiva els plans parcials i especials, les ordenances i les altres normes urbanístiques.

l) Exercir activitats econòmiques, constituir societats mercantils per a dur-les a terme, i participar-hi, i crear altres ens d'interès municipal.

m) Decidir sobre serveis reservats, d'acord amb el que estableixen l'article 86 de la Llei de bases de règim local i els articles 227, 228 i 229 de la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

n) Acceptar la delegació de competències feta per altres administracions.

o) Exercir accions judicials contra membres de la corporació.

p) Adquirir béns i drets quan llur valor sigui superior a dos mil cinc-cents milions de pessetes, i també fer les alienacions patrimonials en els supòsits següents:

Primer. Quan es tracti de béns immobles, o de béns mobles que hagin estat declarats de valor històric o artístic, i l'alienació no sigui prevista pel pressupost.

Segon. Quan, tot i ésser prevista pel pressupost, l'alienació superi les quanties indicades per a l'adquisició de béns.

q) Transferir funcions, activitats o serveis a altres administracions.

r) Contractar obres i concessions de tota classe si l'import supera els dos mil cinc-cents milions de pessetes, i també si es tracta de contractes i concessions plurianuals d'una durada superior als quatre anys, o de plurianuals de menys durada si l'import acumulat de les seves anualitats és superior a la quantia damunt assenyalada.

s) Acordar la participació en organitzacions supramunicipals.

t) Aprovar i concertar les operacions de crèdit la quantia acumulada de les quals, dins de cada exercici econòmic, excedeix el 10% dels recursos ordinaris del pressupost, excepte les de tresoreria, que li corresponen si l'import acumulat de les operacions vives en cada moment supera el 15% dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior.

u) Cedir a títol gratuït béns a altres administracions, institucions públiques o entitats privades, en els supòsits autoritzats per les normes reguladores del patrimoni municipal.

v) Aprovar els expedients de municipalització.

w) Aprovar la plantilla de personal i la relació de llocs de treball, determinar la quantia de les retribucions fixes i periòdiques dels funcionaris, i establir el nombre i el règim del personal eventual.

x) Alterar la qualificació jurídica dels béns de domini públic.

y) Votar sobre la moció de censura a l'alcalde o alcaldessa i sobre la qüestió de confiança plantejada per aquest, que es regeix per la legislació electoral general.

z) Les altres que aquesta Carta li atribueix.

2. Els grups municipals constituïts en el Consell Municipal poden formular directrius, orientacions i recomanacions pròpies, de caràcter general, de la forma que es determini per reglament. Qualsevol grup pot sotmetre al Consell Municipal propostes d'acord sobre matèries de la competència d'aquest. El Reglament orgànic ha de regular aquest procediment.

3. Cal el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres del Consell Municipal per a adoptar els acords següents:

a) Aprovar i modificar amb caràcter definitiu el Reglament orgànic.

b) Aprovar l'organització territorial en districtes i aprovar amb caràcter definitiu el Reglament de composició i elecció dels consells de districte.

c) Transferir funcions o activitats a altres administracions públiques.

d) Alienar béns quan llur quantia excedeixi el 20% dels recursos ordinaris del pressupost.

e) Cedir a títol gratuït béns a altres administracions o institucions públiques.

f) Aprovar provisionalment els plans generals i llur revisió o modificació.

g) Fer la concessió de béns o serveis per més de cinc anys, sempre que la quantia excedeixi el 20% dels recursos ordinaris del pressupost.

h) Aprovar operacions financeres o de crèdit si la quantia excedeix el 10% dels recursos ordinaris del pressupost, i també les operacions de crèdit previstes per l'article 158.5 de la Llei de l'Estat 39/1988, reguladora de les hisendes locals.

i) Crear, modificar i dissoldre mancomunitats o altres organitzacions associatives, participar-hi, i també aprovar-ne i modificar-ne els estatuts.

j) Imposar i ordenar els recursos propis de caràcter tributari.

k) Alterar la qualificació jurídica dels béns demaniales.

l) Aprovar l'escut, el segell i la bandera de la ciutat.

4. Les competències del Consell Municipal són indelegables en l'alcalde o alcaldessa i en la Comissió de Govern, sens perjudici dels encàrrecs que, per a una concreció més adequada i una execució millor dels seus acords, pugui fer el Consell Municipal a qualsevol d'aquests òrgans de govern o a algun dels seus membres.

Article 12

1. La creació de comissions correspon al Pleinari del Consell Municipal. El Reglament orgànic n'ha d'establir el nombre, l'àmbit d'actuació i el règim de funcionament, en tot allò que no estigui establert per aquesta Carta. En tot cas, és obligatòria l'existència de la Comissió d'Hisenda, Pressupostos i Comptes.

2. Corresponen a les comissions del Consell Municipal les funcions següents, en relació amb les matèries de llur àmbit d'actuació:

a) Les que els atribueixi o delegui el Consell Municipal. No són atribuïbles ni delegables les funcions decisòries establertes per les lletres b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, s, t, u, v, w, x i y de l'article 11.1, i per l'apartat 3 del mateix article 11. Tampoc no és delegable la competència definida per la lletra r de l'article 11.1 si la concessió de béns i serveis és per a més de cinc anys, sempre que la seva quantia excedeixi el 20% dels recursos ordinaris del pressupost.

b) Aprovar inicialment els projectes de Reglament orgànic, d'ordenances i d'altres normes

municipals, i també els plans i els instruments urbanístics l'aprovació definitiva dels quals o la que posi fi a la tramitació municipal correspongui al Plenari del Consell Municipal.

c) Aprovar inicialment el pressupost.

d) Aprovar inicialment el Pla general d'actuació municipal, el Programa d'actuació, el Pla d'inversions i el Programa financer.

e) Dictaminar sobre els assumptes que s'han de sotmetre al Plenari del Consell Municipal, llevat dels assumptes de necessitat urgent que presenti l'alcalde o alcaldessa i sobre els quals el Plenari n'apreciï la urgència.

f) Impulsar, controlar i fiscalitzar l'activitat dels òrgans de l'Administració municipal executiva.

3. L'ordre del dia de les comissions ha d'ésser elaborat pel president o presidenta de la Comissió, en la forma que es determini per reglament, i ha d'incloure obligatòriament els punts que li trameti l'alcalde o alcaldessa o la Junta de Portaveus del Consell Plenari.

4. Les sessions de les comissions poden ésser públiques. Ho han d'ésser en tot cas quan tinguin caràcter decisiu, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.a.

CAPÍTOL III

L'alcalde o alcaldessa

Article 13

1. L'alcalde o alcaldessa és el president o presidenta de la corporació municipal. Té les atribucions següents:

a) Dirigir el govern i l'administració municipals; impulsar i inspeccionar els serveis i les obres municipals, mitjançant les corresponents instruccions generals i singulars.

b) Representar l'Ajuntament.

c) Convocar i presidir les sessions del Plenari del Consell Municipal i de la Comissió de Govern.

d) Organitzar l'administració municipal executiva i nomenar els tinents d'alcalde i els regidors de districte.

e) Dictar decrets i bans i vetllar perquè es compleixin.

f) Dur la gestió econòmica d'acord amb el pressupost aprovat; disposar despeses dins els límits de la seva competència; ordenar pagaments i retre comptes; tot això de conformitat amb el que disposa la Llei de l'Estat 39/1988, reguladora de les hisendes locals, o l'específica que s'aprovi per a Barcelona, d'acord amb el que estableix l'article 142 de la dita Llei.

g) Concertar operacions de crèdit, amb exclusió de les contingudes en l'article 158.5 de la Llei de l'Estat 39/1988, reguladora de les hisendes locals, o del que es legisli específicament per a Barcelona d'acord amb l'article 142 de l'esmentada Llei, sempre que les dites operacions estiguin previstes pel pressupost, pel Pla general d'inversions, pel Programa d'actuació o per les bases d'execució del pressupost, i llur import acumulat, dins de cada exercici econòmic, no superi el 10% dels recursos ordinaris, excepte les de tresoreria que li corresponen si l'import acumulat de les operacions vives en cada moment no supera el 15% dels ingressos liquidats en l'exercici anterior.

h) Exercir la direcció superior de tot el personal de l'Administració municipal i la prefectura de la Policia Municipal.

i) Aprovar l'oferta pública d'ocupació, d'acord amb el pressupost i la plantilla aprovats pel Consell Municipal; aprovar les bases de les convocatòries per a la selecció del personal i dels concursos de provisió de llocs de treball i distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques.

j) Nomenar i sancionar el personal, incloses la separació del servei dels funcionaris de la corporació i l'acomiadament del personal laboral, de les quals disposicions ha de donar compte al Plenari en la primera sessió que tingui.

k) Exercir accions judicials i administratives per a la defensa jurídica de la corporació.

l) Adoptar personalment i sota la seva responsabilitat, en el cas de catàstrofe o d'infortuni públic, o de risc greu d'aquests, les mesures necessàries i adequades, de les quals ha de donar compte immediatament al Plenari o a la Comissió del Consell Municipal que sigui competent per raó de la matèria.

m) Sancionar les faltes de desobediència a la seva autoritat i les infraccions d'aquesta Carta, de les ordenances municipals i d'altres disposicions, si així ho disposen.

n) Disposar les contractacions i les concessions de tota classe que no superin els mil milions de pessetes, incloses les de caràcter pluri-annual si no tenen una durada superior als quatre anys, sempre que l'import acumulat de totes les anualitats no superi l'esmentada quantitat.

o) Disposar l'adquisició de béns i drets si llur valor no supera els mil milions de pessetes, i també l'alienació del patrimoni que no superi la quantitat indicada en els supòsits següents:

Primer. La de béns immobles, sempre que sigui prevista pel pressupost.

Segon. La de béns mobles, excepte els declarats de valor històric o artístic l'alienació dels quals no sigui prevista pel pressupost.

p) Concedir llicències, si ho disposen les lleis i els reglaments.

q) Ordenar la publicació, l'execució i el compliment dels acords de l'Ajuntament.

r) Les altres que expressament li atribueixin les lleis i les que aquesta Carta i la normativa vigent assignen al municipi i no atribueixen a altres òrgans municipals.

2. Les atribucions de l'alcalde o alcaldessa enumerades en les lletres d i e de l'apartat 1 són indelegables. La resta d'atribucions poden ésser delegades o desconcentrades a la Comissió de Govern, als regidors i als òrgans i als càrrecs directius de l'Administració executiva.

Article 14

Els tinents d'alcalde són nomenats per l'alcalde o alcaldessa d'entre els regidors, i l'han de substituir, en cas d'absència, malaltia o vacant, de la manera que l'alcalde o alcaldessa determini.

CAPÍTOL IV

La Comissió de Govern

Article 15

1. La Comissió de Govern és integrada per l'alcalde o alcaldessa, els tinents d'alcalde i els regidors que nomeni l'alcalde o alcaldessa, i ha de donar compte al Consell Municipal d'aquests nomenaments.

2. També poden integrar la Comissió de Govern els regidors de districte.

Article 16

La Comissió de Govern té les atribucions següents:

a) Exercir la iniciativa del govern municipal mitjançant l'aprovació dels projectes de les normes i els instruments següents i proposar als òrgans competents l'aprovació:

Primer. Dels reglaments orgànics i de les ordenances i les altres normes locals de la seva competència.

Segon. Del pressupost.

Tercer. Del Pla general d'actuació municipal, del Programa d'actuació, del Pla d'inversions, del Programa financer i de llurs modificacions.

b) Aprovar els projectes d'urbanització i donar compte d'aquesta aprovació al Consell Municipal.

c) Aprovar els instruments de gestió urbanística previstos pel planejament.

d) Declarar l'ocupació urgent en les expropiacions a què es refereix l'article 72, i donar compte d'aquesta declaració al Consell Municipal.

e) Aprovar les formes de gestió dels serveis, llevat dels supòsits de l'article 11.1.m i dels que, d'acord amb aquesta Carta, corresponen a altres òrgans municipals.

f) Contractar i concedir tot tipus d'obres i serveis, subministraments, consultoria i assistència, serveis i treballs específics i concrets no habituals, concedir béns si llur import és superior a mil milions de pessetes i no excedeix els dos mil cinc-cents milions de pessetes, sempre que no tinguin una durada superior als quatre anys i que l'import acumulat de totes les anualitats no superi l'esmentada quantitat.

g) Aprovar les normes específiques de cada convocatòria per a la selecció de personal, de les previstes en l'oferta pública d'ocupació, d'acord amb les bases generals aprovades per l'alcalde o alcaldessa.

h) Autoritzar o denegar la compatibilitat del personal al servei de l'Ajuntament per a l'exercici d'un segon lloc de treball o activitat.

i) Plantejar conflictes de competència amb altres entitats locals i altres administracions públiques, les quals accions ha de ratificar el Consell Municipal en la primera sessió que tingui.

j) Alienar béns, en els supòsits no reservats al Consell Municipal.

k) Acordar la cessió onerosa per qualsevol títol de l'ús dels béns patrimonials.

l) Adquirir béns a títol oneroso si la despesa és superior a mil milions de pessetes i no excedeix els dos mil cinc-cents milions de pessetes, o a títol gratuït si hi ha condicions o càrregues.

m) Aprovar els preus públics dels serveis.

n) Acordar la declaració de lesivitat dels actes de l'Ajuntament.

o) Les que li delegui l'alcalde o alcaldessa.

CAPÍTOL V

Organització i funcionament del Consell Municipal

Article 17

1. El Consell Municipal funciona en Plenari i en comissions.

2. El nombre de regidors que pot designar cada grup municipal per a integrar les comissions del Consell Municipal ha d'ésser proporcional a la composició del Plenari. En les comissions

en què no es pugui garantir aquesta proporci-
onalitat, s'ha d'actuar amb vot ponderat.

3. Els presidents de les comissions són nomenats pel Plenari del Consell Municipal d'entre els regidors que les integren.

Article 18

1. Cada grup municipal designa el portaveu que l'ha de representar en les seves relacions amb tots els òrgans municipals. Cada grup pot designar també un portaveu adjunt.

2. Els portaveus dels grups municipals constitueixen la Junta de Portaveus, que és presidida pel president o presidenta del Consell Municipal o el tinent o tinenta d'alcalde en qui delegui.

3. Els acords de la Junta de Portaveus s'han d'adoptar per vot ponderat. Correspon a cada portaveu un nombre de vots igual al del nombre de regidors del grup municipal que representa. En cas d'empat, decideix el president o presidenta fent ús del vot de qualitat.

4. Correspon a la Junta de Portaveus debatre l'ordre del dia de les sessions ordinàries del Consell Municipal proposat per l'alcalde o alcaldessa i, si escau, modificar-lo.

Article 19

Correspon al Consell Municipal regular, mitjançant el Reglament orgànic, el seu funcionament. En tot cas, aquesta regulació ha de garantir:

a) La proporcionalitat en la composició de les comissions del Consell Municipal i la resolució de les votacions mitjançant vot ponderat en els supòsits en què no sigui possible aquesta proporcionalitat.

b) La constitució dels grups municipals i la dotació dels mitjans materials, econòmics i personals necessaris per a llur funcionament.

c) La constitució de la Junta de Portaveus, que ha d'ésser integrada per un representant de cadascun dels grups municipals.

d) Els actes d'intervenció dels regidors, individualment o integrats en els respectius grups, en el Consell Municipal.

TÍTOL II

Els districtes

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 20

Els districtes són òrgans territorials per a la desconcentració de la gestió i la descentralització de la participació ciutadana i per a l'aplicació d'una política municipal orientada a la correcció dels desequilibris i la representació dels interessos dels diversos barris i zones del municipi. L'actuació dels districtes s'ha d'ajustar als principis d'unitat de govern, eficàcia, coordinació i solidaritat.

Article 21

1. Correspon al Consell Municipal acordar l'establiment de districtes, i també establir-ne el nombre i els límits territorials, l'organització i les funcions.

2. L'organització en districtes s'estén a tot el terme municipal. Transitòriament, mitjançant acord del Consell Municipal, es pot fer excepció de les zones del municipi en què, per les característiques especials de les actuacions a fe-

hi, sigui aconsellable que aquestes siguin dutes a terme pels òrgans centrals.

3. El pressupost municipal ha de garantir que cada any el 15% dels seus recursos ordinaris, com a mínim, siguin gestionats pels districtes.

CAPÍTOL II

Organització dels districtes

Article 22

1. El president o presidenta del Consell de Districte és nomenat i separat per l'alcalde o alcaldessa d'entre els regidors, a proposta del Consell de Districte, d'acord amb el que disposi el Reglament orgànic.

2. Correspon al president o presidenta del Consell de Districte:

a) Representar l'Ajuntament i el districte en la demarcació del districte, sens perjudici de la funció representativa general de l'alcalde o alcaldessa.

b) Convocar i presidir les sessions del Consell de Districte i establir-ne l'ordre del dia.

c) Sotmetre al Consell de Districte el projecte de Reglament de funcionament intern del Consell.

d) Sotmetre al Consell de Districte la proposta del Pla i del Programa d'actuació perquè, si escau, l'aprovi.

e) Elevar als altres òrgans municipals les propostes del Consell de Districte.

f) Fomentar les relacions de l'Ajuntament amb les entitats cíviques i culturals del districte i informar els administrats de l'activitat municipal mitjançant els òrgans de participació corresponents.

g) Impulsar els serveis i les obres que es facin en l'àmbit territorial del districte i donar-ne compte al Consell de Districte.

h) Convocar i presidir les sessions del Consell d'Entitats i A associacions del Districte en els supòsits que estableixin el Reglament orgànic municipal i els altres òrgans consultius.

i) Les altres que li delegui expressament l'alcalde o alcaldessa.

Article 23

1. El Reglament orgànic municipal ha de regular la composició dels consells de districte i l'elecció de llurs membres.

2. Correspon al Consell de Districte:

a) Aprovar, a proposta del president o presidenta del Consell de Districte, el Reglament intern d'organització i funcionament del districte.

b) Aprovar el Programa d'actuació del districte i sotmetre'l al Consell Municipal.

c) Proposar als òrgans de govern municipal la inclusió d'assumptes en l'ordre del dia i traslladar les propostes d'acord.

d) Elaborar estudis sobre les necessitats del districte.

e) Proposar a l'òrgan municipal competent l'aprovació d'instruments d'ordenació urbanística que afectin l'àmbit territorial del districte.

f) Emetre informe preceptiu en els procediments següents:

Programa d'actuació municipal.
Instruments d'ordenació urbanística que afectin l'àmbit territorial del districte.

Projectes d'equipaments del districte.

Concessió d'habitatges en el territori del districte.

Desenvolupament del procés de descentralització i participació.

Estudi de les peticions i les iniciatives individuals i col·lectives dels veïns, a l'efecte de traslladar-les, amb l'informe corresponent, als òrgans municipals competents.

Els pressupostos municipals.

g) El control i la fiscalització dels òrgans quan l'àmbit territorial d'actuació sigui el del districte.

3. Els acords a què es refereixen les lletres c i e de l'apartat 2 cal que s'adoptin per les majories establertes per l'article 11.4.

Article 24

L'alcalde o alcaldessa ha de delegar en un regidor o regidora, que rep la denominació de regidor o regidora de districte, les seves atribucions perquè puguin ésser exercides en l'àmbit territorial del districte, sens perjudici de les corresponents als seus òrgans de govern. En aquest supòsit, li corresponen a aquest regidor o regidora, com a mínim, les atribucions següents:

a) Dirigir l'administració del districte i exercir la direcció del personal adscrit.

b) Inspeccionar els serveis i les obres del districte.

c) Disposar despeses dins els límits de la seva competència, autoritzar i ordenar el pagament i retre comptes.

d) Elaborar la plantilla orgànica del districte i definir l'organització dels serveis.

e) Vetllar per la protecció ciutadana al districte i adoptar, en cas d'emergència, les mesures necessàries de caràcter urgent per a la seguretat de les persones i els béns, de les quals ha de donar compte immediatament a l'Alcaldia, i establir la coordinació necessària, d'acord amb les directrius establertes per la Junta Local de Seguretat.

f) Assegurar la relació constant del districte amb els diferents sectors de l'Administració municipal.

g) Les altres que li delegui l'alcalde o alcaldessa.

CAPÍTOL III

Règim jurídic dels districtes

Article 25

1. Els acords dels òrgans col·legiats del districte s'han d'adoptar per majoria simple dels seus membres, llevat del que disposa l'article 23.3.

2. Es pot recórrer davant l'alcalde o alcaldessa contra els actes dels òrgans del districte que siguin definitius o que, tot i ésser de tràmit, decideixin directament o indirectament el fons de l'afer de manera que posin fi al procediment, o bé que en suspenguin la continuació, o que causin indefensió.

TÍTOL III

Potestat normativa municipal

Article 26

1. La potestat normativa municipal s'exerceix en el marc i en desplegament d'aquesta Carta.

2. Les normes dictades per l'Ajuntament de Barcelona adopten les formes següents:

a) Reglaments: les disposicions de caràcter general aprovades pel Consell Municipal en

exercici de la potestat d'autoorganització municipal, les manifestacions principals de la qual són el Reglament orgànic del municipi i els reglaments interns dels districtes.

b) Ordenances: les disposicions de caràcter general aprovades, amb finalitat d'ordenació social, pel Consell Municipal en exercici de la potestat normativa inherent a l'autonomia municipal, de valor i eficàcia reglamentaris. S'inclouen en les ordenances les normes contingudes en els plans urbanístics i les d'ordenació tributària.

c) Decrets de la Comissió de Govern: les disposicions de caràcter general aprovades, en l'àmbit de les seves competències, per la Comissió de Govern per a l'ordenació i el funcionament de l'administració, les obres i els serveis municipals, en exercici de la potestat d'autoorganització municipal i en el marc del Reglament orgànic municipal i, si escau, dels reglaments interns dels districtes, i també per a l'ordenació social, en desenvolupament i compliment de les ordenances.

d) Decrets de l'Alcaldia: les disposicions de caràcter general dictades per l'alcalde o alcaldessa en l'àmbit de les seves competències pròpies, tant de naturalesa organitzativa com d'ordenació social, en aquest darrer cas, en execució dels reglaments i les ordenances aprovats pel Consell Municipal. Quan sigui procedent, tenen la forma d'instruccions de l'alcalde o alcaldessa.

e) Bans: les disposicions de caràcter general dictades per l'alcalde o alcaldessa en situacions excepcionals o de necessitat urgent, i també en ocasió de circumstàncies o esdeveniments de significació o rellevància especials, de les quals ha de donar compte al Plenari del Consell Municipal en la primera sessió que tingui.

Article 27

1. La iniciativa per a l'aprovació dels reglaments i les ordenances municipals s'ha d'exercir d'acord amb el que estableix el Reglament orgànic, i correspon a:

- L'alcalde o alcaldessa.
- Les comissions del Plenari, dins l'àmbit de les respectives competències.
- La Comissió de Govern.
- Els regidors.
- El Consell de Districte.
- Els consells sectorials, creats d'acord amb el que disposa aquesta Carta.
- La iniciativa ciutadana.

2. La iniciativa per a l'aprovació del Reglament orgànic i de les ordenances fiscals i preus públics, si escau, correspon exclusivament a l'alcalde o alcaldessa, a la Comissió de Govern i als regidors.

Article 28

Pot exercir la iniciativa ciutadana per a proposar a l'Ajuntament l'aprovació d'una disposició municipal de caràcter general un nombre mínim d'un u per cent dels empadronats més grans de setze anys, o que representi més del tres per cent d'aquesta població en tres districtes, com a mínim, de la ciutat.

Article 29

1. Les ordenances han de tipificar exactament les obligacions i l'incompliment de les quals sigui objecte de sanció. Aquesta tipificació s'ha de limitar a les matèries en què l'Ajuntament té competència d'acord amb aquesta Carta o la llei sectorial corresponent.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

3. L'incompliment de les prescripcions contingudes en les ordenances i les disposicions generals municipals i les ordres individuals és sancionable amb una multa municipal. Quan l'ordenança municipal ho estableixi, d'acord amb la llei o, si hi manca, amb el consentiment previ de la persona afectada, hom pot substituir la multa pecuniària per treballs per a la comunitat.

TÍTOL IV

Participació ciutadana i drets dels veïns

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 30

1. L'Ajuntament de Barcelona garanteix la participació ciutadana, especialment en les matèries que afecten més directament la qualitat de vida dels ciutadans.

2. La participació ciutadana es regeix pel que s'estableix en aquest títol i informa el conjunt de la Carta municipal.

3. Les normes de participació contingudes en aquesta Carta es desenvolupen per mitjà de disposicions reglamentàries aprovades per l'Ajuntament de Barcelona.

CAPÍTOL II

Instituts de participació ciutadana

Article 31

1. L'audiència pública és la forma de participació per mitjà de la qual els administrats proposen a l'Administració municipal l'adopció de determinats acords o reben informació en llurs actuacions. Es fa de forma oral, en unitat d'acte i amb l'assistència dels ciutadans que ho desitgin.

2. L'àmbit de l'audiència pública pot ésser de ciutat o de districte.

Article 32

1. Mitjançant la iniciativa ciutadana els ciutadans sol·liciten a l'Ajuntament que dugui a terme una determinada activitat d'interès públic i de competència municipal, i per a fer-la aporten mitjans econòmics, béns, drets o treball personal.

2. L'Ajuntament pot establir per reglament els procediments de col·laboració amb els ciutadans en supòsits d'actuacions conjuntes, promoció privada de projectes municipals o obligacions pactades amb els propietaris o usuaris d'edificis o establiments en els quals incideixin obres o serveis municipals, o en situacions anàlogues.

Article 33

Es reconeix la iniciativa per a l'aprovació de disposicions de caràcter general per als ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 28.

Article 34

Les entitats, les organitzacions i les associacions ciutadanes sense ànim de lucre poden exercir competències municipals o participar en nom de l'Ajuntament, en la gestió de serveis o equipaments la titularitat dels quals correspon

a altres administracions públiques. La gestió cívica de competències municipals es pot utilitzar per a les activitats i els serveis susceptibles de gestió indirecta, té sempre caràcter voluntari i no lucratiu i s'adjudica mitjançant concurs públic quan hi hagi diverses entitats o organitzacions amb característiques idèntiques o semblants.

Article 35

L'Ajuntament i cadascun dels seus districtes poden demanar l'opinió dels ciutadans en matèria de la seva competència per mitjà de la consulta ciutadana, la qual, dins el marc de la legislació pertinent, ha de respectar:

a) El dret de tots els empadronats a ésser consultats.

b) El dret dels consultats a conèixer les solucions alternatives amb el màxim possible d'informació escrita i gràfica.

Article 36

1. Es crea el Consell de Ciutat, integrat pels representants de les entitats econòmiques, socials, culturals, professionals i de veïns més representatives, com a òrgan de debat del Programa d'actuació, dels pressupostos municipals, dels grans projectes de ciutat i dels indicadors dels resultats de la gestió municipal. Aquest Consell de Ciutat es reuneix, com a mínim, un cop l'any.

2. S'han de determinar per reglament la composició del Consell de Ciutat i la constitució dels consells sectorials i de districte.

3. El Consell de Ciutat pot formular propostes d'acord al Consell Municipal, que s'han d'incloure en l'ordre del dia de les sessions que correspongui.

Article 37

1. A fi de facilitar la participació ciutadana, s'ha de regular el Fitxer general d'entitats ciutadanes com a instrument bàsic per a les relacions de l'Administració municipal amb les entitats.

2. L'Ajuntament pot establir els criteris, els procediments i els efectes de la declaració d'entitat d'interès ciutadà.

3. L'Ajuntament de Barcelona pot proposar a l'administració o administracions competents que determinades entitats siguin declarades d'utilitat pública o d'interès social.

4. Les entitats a què fa referència aquest article poden formular al·legacions o propostes sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia del Consell Plenari. L'alcalde o alcaldessa pot acordar, si així ho creu convenient i la importància de l'assumpte ho aconsella, que siguin llegides, escoltades totalment o de manera resumida les al·legacions o les propostes de les entitats, abans de passar a la votació de l'assumpte corresponent.

5. Les entitats ciutadanes poden exercir la iniciativa ciutadana per a proposar a l'Ajuntament l'aprovació de disposicions de caràcter general, d'acord amb els requisits de procediment i de representació que estableix el Reglament orgànic.

CAPÍTOL III

Drets dels veïns

Article 38

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de vetllar perquè a la ciutat no es produeixin conductes

discriminatòries negatives per raó de raça, religió, color, ascendència, edat, gènere, sexe, discapacitat o lloc de naixement.

2. La ciutat, els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona han de fer extensiu el seu zel en la defensa i la protecció d'aquests drets fonamentals a totes les persones que es trobin a la ciutat sense ésser-ne residents.

Article 39

1. Els ciutadans tenen dret a ésser informats de les activitats municipals, a accedir als arxius públics i a utilitzar tots els mitjans d'informació general que l'Ajuntament estableixi mitjançant l'ús de qualsevol de les tecnologies al servei de la comunicació, en els termes i les condicions i amb l'abast que determini la legislació general sobre la matèria, el Reglament orgànic i les ordenances.

2. A fi d'assegurar la màxima participació, la informació municipal es pot fer en les formes següents:

- a) Informació pública.
- b) Informació pública individualitzada, que s'ha d'utilitzar en les actuacions urbanístiques de singular rellevància i en altres supòsits que s'estableixin per reglament.
- c) Consulta directa dels ciutadans, mitjançant sistemes telefònics i telemàtics, de les bases de dades, fitxers i registres que l'Ajuntament disposi obrir a l'accés públic. L'Ajuntament ha de regular els efectes de les comunicacions trameses mitjançant correu electrònic.

3. Els veïns tenen dret a ésser informats dels resultats de la gestió municipal. A fi de fer efectiu aquest principi de transparència, l'Ajuntament de Barcelona ha de definir un conjunt d'indicadors d'activitat, costos, eficàcia, eficiència i qualitat, els valors dels quals han d'ésser publicats anualment abans del 30 de març. Aquesta informació és difosa pels mitjans i per les xarxes de comunicació per a assegurar-ne el coneixement general.

Article 40

Per a l'exercici del dret de petició, s'ha de seguir el que disposen les lleis generals sobre aquesta matèria, amb les particularitats següents:

- a) L'exercici del dret de petició pot ésser individual o col·lectiu.
- b) En l'exercici d'aquest dret sobre les matèries que siguin competència dels districtes es pot sol·licitar que tingui lloc un debat públic previ a la seva resolució. En aquest cas són aplicables les normes que regulen l'audiència pública.

Article 41

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de prestar el servei d'accés a la informació municipal i ciutadana per sistemes telemàtics. Aquest servei municipal pot ésser gestionat per qualsevol de les formes de gestió establertes per aquesta Carta.

2. En la prestació del servei a què fa referència l'apartat 1, l'Ajuntament ha de vetllar perquè qualsevol persona, empresa, administració, institució, organisme o entitat pugui accedir a la màxima informació sobre la ciutat, tant pel que fa a aspectes generals com a qüestions específiques. Amb aquesta finalitat, l'Ajuntament pot convenir amb altres administracions, organismes, institucions o entitats nacionals o inter-

nacionals la interconnexió de les diferents bases de dades. En tot cas, cal especificar quina informació és pròpiament municipal i quina és facilitada per altres organismes, persones o entitats.

3. L'Ajuntament de Barcelona pot promoure tota mena de consorcis i associacions, i participar-hi, qualsevol que en sigui l'àmbit geogràfic, amb la finalitat d'impulsar i estimular l'ús de les noves tecnologies i el desenvolupament de nous sistemes d'informació, posar en comú les bases de dades i d'informació municipals i facilitar-hi l'accés.

4. En el tractament específic de la informació que es posi a disposició de qui la vulgui consultar i en la determinació dels procediments i protocols d'accés, cal tenir en compte la normativa que regula el caràcter privat de les dades personals. L'Ajuntament pot exigir la identificació prèvia del consultant i establir requisits específics per a obrir l'accés a determinats fitxers o bases de dades.

Article 42

1. Tots els ciutadans tenen dret a ésser informats de les dades que l'Ajuntament posseeix sobre les condicions ambientals en el terme municipal, especialment sobre les relatives als nivells de contaminació de l'aire, del sòl i de l'aigua, i sobre la contaminació de caràcter acústic.

2. En el marc de la Carta dels drets mediambientals i de la legislació general sobre medi ambient, l'Ajuntament ha de desenvolupar la seva política mediambiental i exercir totes les seves competències atenent la seva incidència en la qualitat del medi ambient.

3. L'Ajuntament ha de fomentar l'ús del transport públic davant el transport privat i l'ús de vehicles no contaminants davant dels que puguin produir algun tipus de contaminació. Les mesures concretes d'aplicació d'aquesta norma s'han d'establir en les ordenances municipals.

4. És principi general de la hisenda municipal que les activitats o els béns que produeixin contaminació o qualsevol altres tipus de molèsties han d'ésser més intensament gravats que els que siguin innocus. En tot cas, els serveis municipals han de considerar com a prioritàries les actuacions dirigides a restablir l'ordre mediambiental quan aquest sigui pertorbat.

5. L'Ajuntament ha de fomentar l'ús d'energies renovables en totes les seves instal·lacions i n'ha de promoure l'aplicació als habitatges i les indústries del municipi.

Article 43

1. Els veïns de Barcelona tenen dret a ésser protegits per l'Ajuntament davant les companyies públiques i privades prestadores de serveis públics.

2. Amb aquesta finalitat, i sens perjudici d'altres actuacions, els ciutadans poden fer ús del procediment arbitral municipal regulat per l'article 141.

Article 44

1. La ciutat de Barcelona ha de reconèixer les activitats, les realitzacions o les trajectòries de persones i entitats que ho mereixin.

2. L'Ajuntament de Barcelona pot exercir la funció d'administrar, si ho estableix la legislació civil, els béns objecte de disposicions testamentàries sense determinació de beneficiaris concrets.

TÍTOL V

Organització municipal executiva

CAPÍTOL I

Formes d'organització per a la gestió dels serveis i les activitats municipals

Article 45

Les formes de gestió directa són les següents:

- 1) Gestió indiferenciada.
- 2) Gestió desconcentrada.
- 3) Gestió funcionalment descentralitzada, mitjançant la creació de:
 - a) Organismes autònoms de caràcter administratiu o econòmic.
 - b) Entitats de dret públic que han d'ajustar llur activitat al dret privat.
 - c) Societats mercantils amb capital íntegrament o majoritàriament aportat per l'Ajuntament, per algun dels organismes esmentats per les lletres a i b o per altres societats amb participació municipal exclusiva o majoritària.

Article 46

1. El Consell Municipal, l'alcalde o alcaldessa i la Comissió de Govern poden desconcentrar i descentralitzar les competències respectives a altres òrgans municipals o a regidors.

2. Els centres gestors són òrgans amb autonomia funcional i pressupostària, sense personalitat jurídica, les característiques dels quals són l'homogeneïtat o l'afinitat del producte, l'autosuficiència per a la producció de resultats i la gestió per objectius.

Article 47

1. Els organismes i les entitats autònomes i les empreses i les societats municipals poden adoptar les formes previstes per la legislació de l'Estat i de la Generalitat en matèria de societats estatals o empreses públiques.

2. Aquests ens es poden finançar mitjançant taxes, preus públics o tarifes aprovades per l'Ajuntament o bé per aportacions econòmiques de la mateixa corporació municipal.

Article 48

L'Ajuntament de Barcelona pot gestionar les activitats i els serveis per qualsevol de les formes de gestió indirecta establertes per la normativa vigent.

Article 49

1. Ordinàriament l'exercici de la iniciativa municipal en l'activitat econòmica ha d'adoptar la forma de societat mercantil amb participació íntegra o parcial de l'Ajuntament, d'organismes autònoms, d'entitats i d'altres societats municipals.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, i d'acord amb llurs estatuts, els organismes autònoms de caràcter econòmic, les entitats de dret públic subjectes a dret privat i les societats municipals, a més de l'activitat principal de servei públic, poden exercir activitats econòmiques de mercat relacionades amb aquella, sempre que compleixin les condicions següents:

- a) Que l'activitat principal de servei públic i l'activitat econòmica de mercat tinguin règims econòmics separats.
- b) Que ni els recursos generals per a la gestió del servei públic ni les aportacions econòmiques de l'Ajuntament no s'apliquin a l'activitat econòmica de mercat.

Article 50

1. L'Ajuntament de Barcelona pot constituir fundacions privades, que es regeixen per la legislació de Catalunya, en el que hi sigui aplicable.

2. Les fundacions municipals tenen per objecte serveis públics que no impliquin exercici d'autoritat o bé activitats sense contingut econòmic. A aquestes fundacions s'han d'inscriure en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.

CAPÍTOL II

El personal al servei de l'Ajuntament

Article 51

1. Les polítiques de personal es dirigeixen a garantir que l'Ajuntament estigui dotat de recursos humans adequats per a la realització d'activitats d'interès municipal.

2. El personal professional de l'Ajuntament de Barcelona es selecciona i s'ordena en aplicació dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, i actua amb imparcialitat en el desenvolupament de les seves funcions.

3. La planificació de personal té per objectiu articular-ne la gestió amb les altres polítiques municipals. L'Ajuntament ha de determinar per reglament els supòsits de mobilitat funcional que millorin l'aprofitament dels recursos humans.

Article 52

1. Integren el personal de l'Ajuntament:

a) Els funcionaris de carrera i els funcionaris interins.

b) Els contractats laborals.

c) El personal eventual, nomenat per a desenvolupar llocs de confiança o assessorament especial, i també el personal eventual d'alta direcció que reuneixi les aptituds professionals corresponents.

2. El nomenament i el cessament del personal eventual corresponen a l'alcalde o alcaldessa, el qual n'ha de donar compte al Consell Municipal.

3. Els ciutadans dels estats membres de la Unió Europea, com a conseqüència de la lliure circulació de treballadors, poden participar en les convocatòries per a cobrir les vacants existents que no impliquin l'exercici de potestats públiques o la responsabilitat en la cura dels interessos locals. L'Ajuntament ha de determinar per reglament aquests supòsits.

Article 53

1. El Reglament orgànic ha d'establir el nombre, la denominació, les funcions i el règim dels llocs de treball ocupats per personal d'alta direcció.

2. Quan els llocs de treball d'alta direcció siguin ocupats per funcionaris, aquests mantenen la situació administrativa de servei actiu, o passen a la de serveis especials, segons que correspongui en cada cas, d'acord amb el que estableixi el reglament que desenvolupi aquesta Carta.

Article 54

1. En el marc de les normes bàsiques sobre la funció pública local, correspon a l'Ajuntament de Barcelona l'establiment de les bases, la determinació de la composició dels tribunals o òrgans anàlegs, i el contingut dels programes, els barems de mèrits, els cursos selectius i les proves a què s'hagin d'ajustar els procediments de

selecció del seu personal i la provisió de llocs de treball dins l'Administració municipal.

2. Les ofertes públiques d'ocupació, els anuncis de convocatòria i les proves de selecció o provisió de llocs aprovats pel Consell Municipal han d'ésser publicats en el *Butlletí Oficial de la Província (BOP)*, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC)* i en el *Boletín Oficial del Estado (BOE)*. Pel que fa a la publicitat de les bases, les llistes d'admesos i exclosos i el nomenament de personal en general, la publicació a la Gasetta Oficial de l'Ajuntament substitueix, amb caràcter general, qualsevol altra publicació. La publicació als diaris oficials es pot substituir per mitjans tecnològics que garanteixin als ciutadans la possibilitat d'accedir a la mateixa informació en els àmbits territorials que cobreixin aquells.

3. Pel que fa a la promoció interna, l'Ajuntament de Barcelona pot reservar l'accés a determinades subescales o categories professionals al personal de la seva pròpia plantilla.

4. L'Ajuntament de Barcelona pot establir, amb altres administracions públiques, acords de col·laboració pels quals els funcionaris municipals siguin destinats en comissió de servei a llocs de treball d'altres ens públics, o personal d'altres institucions sigui incorporat a llocs de treball de l'Administració municipal de Barcelona. Els acords concrets han d'establir el règim i la durada de les comissions de servei.

Article 55

L'Ajuntament de Barcelona pot crear un centre propi de selecció i formació de personal, els títols i els diplomes del qual poden ésser homologats, dins l'àmbit de l'Ajuntament de Barcelona, amb el mateix valor que l'atorgat als dels centres oficials de formació d'altres administracions públiques. Així mateix, en concert previ amb altres centres oficials de formació de funcionaris i de la corresponent homologació quan sigui procedent, es pot reconèixer als títols i als diplomes expedits pel Centre Municipal de Formació el mateix valor que els expedits per aquells centres oficials. A aquestes funcions s'han d'exercir sens perjudici de les competències de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, que ha de tenir un representant en l'òrgan superior rector del centre, i en un marc de cooperació entre les dues institucions.

Article 56

1. Les condicions de treball del personal laboral de plantilla de l'Ajuntament de Barcelona són les derivades de la legislació laboral de caràcter general, les normes i les resolucions de règim intern de la corporació i els pactes i els acords col·lectius negociats amb els òrgans de representació del personal. A l'Ajuntament de Barcelona no és aplicable cap norma que determini, pel que fa a les condicions de treball del personal, l'homologació amb règims específics establerts per al personal d'altres administracions públiques.

2. El règim jurídic del personal laboral al servei dels organismes autònoms municipals és el derivat de la legislació laboral general, de les normes estatutàries i de règim intern de l'organisme, i dels acords col·lectius que hi siguin aplicables.

Article 57

L'Ajuntament de Barcelona gaudeix de representació pròpia en el Consell Català de la

Funció Pública i en el Consell Rector de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

TÍTOL VI

Competències municipals

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 58

1. Per a l'efectivitat de l'autonomia garantida constitucionalment i del règim de capitalitat reconegut en aquesta Carta, i també per al compliment de les finalitats establertes per l'article 2 de la Llei reguladora de les bases del règim local i en la Carta europea d'autonomia local, la legislació de l'Estat i la de la Generalitat de Catalunya han d'assegurar al municipi de Barcelona l'atribució de les competències procedents d'acord amb la seva capacitat de gestió, i també la participació en la gestió dels serveis i els equipaments de l'Estat o de la Generalitat bàsics per al desenvolupament de la ciutat.

2. La participació de la ciutat en la gestió dels serveis i els equipaments a què es refereix l'apartat 1 s'ha de fer per mitjà de l'Ajuntament o de les entitats o associacions ciutadanes que aquest designi, d'acord amb el que estableix el títol quart d'aquesta Carta.

3. En tot cas, l'Ajuntament pot promoure tota classe d'activitats i prestar tots els serveis públics que afectin l'interès general dels ciutadans i que no estiguin expressament atribuïts a altres administracions públiques. En aquest supòsit, l'Ajuntament pot fer activitats complementàries de les pròpies d'aquestes administracions.

Article 59

El municipi de Barcelona té les competències atribuïdes per aquesta Carta, les que li atribueixen les altres normes i les que li siguin delegades per les altres administracions.

Article 60

La cooperació, que té caràcter voluntari, es pot fer per mitjà dels instruments següents, a més de tots els establerts per les normes vigents:

a) Conveni.

b) Consorci voluntari, entès com a ens associatiu amb d'altres administracions o entitats privades sense ànim de lucre.

Article 61

1. Els consorcis legals són ens associatius, creats per llei, entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, per a la gestió conjunta de funcions, activitats o serveis. En la seva qualitat d'ens que exerceixen competències generals en tot el territori municipal, els consorcis poden exercir les potestats reglamentàries, planificadores i, si escau, sancionadores, en el marc de les disposicions generals emanades de la Generalitat que siguin aplicables a tot l'àmbit territorial de Catalunya. També exerceixen la potestat programadora i d'organització en relació amb les activitats i els serveis que els atribueix la llei de creació.

2. Les lleis de creació d'aquests consorcis han de determinar la majoria de representants o vots en els òrgans de govern que corresponen a cada Administració i que en cap cas no poden ésser superiors a les tres cinquenes parts del total. Els

estatuts dels consorcis, dins el marc de la llei de creació, han de determinar-ne el règim orgànic i funcional, en el qual cal tenir en compte, en tot cas, les regles següents:

a) L'Ajuntament, en relació amb els serveis que gestioni en el moment de creació del Consorci, pot optar entre integrar-los al Consorci amb la forma de gestió que aquest acordi, o bé que el Consorci creï un ens personalitzat d'acord amb el que estableix la lletra b, sense que en cap cas no s'alteri el sistema de finançament dels consorcis establert per aquesta Carta. Els estatuts han de recollir, necessàriament, l'opció decidida per l'Ajuntament.

b) Als efectes del que estableix la lletra a i amb l'objectiu de preservar els interessos competencials de l'Ajuntament, quan no tingui majoria en el Consorci li correspon la majoria de representants o vots en els òrgans de govern dels ens personalitzats.

c) Les lleis de creació dels consorcis han d'establir, així mateix, les regles relatives a llur finançament, sens perjudici de pacte en contrari de les administracions consorciades. En qualsevol cas, les aportacions han d'ésser, com a mínim, iguals a les pressupostades amb aquesta finalitat en l'exercici anterior per al desenvolupament de les respectives competències, llevat de les derivades d'actuacions excepcionals. El mateix Consorci ha de determinar per reglament la programació, els sectors d'inversió o els requisits d'aplicació de les taxes o tarifes, si escau, de les activitats o els serveis que dugui a terme.

3. Les administracions consorciades poden suspendre l'exercici de llurs competències per mitjà del Consorci, en els supòsits següents:

a) La no-inclusió per l'altra administració en els seus pressupostos de les aportacions mínimes legalment establertes.

b) La no-aportació al Consorci, per l'altra administració, de les subvencions o els ajuts de qualsevol naturalesa d'altres entitats públiques o privades perquè siguin destinades a finalitats contingudes en l'objecte del Consorci o dels seus ens personalitzats.

c) L'exercici de competències o el desenvolupament d'activitats la naturalesa de les quals sigui igual o anàloga a l'objecte del Consorci o dels seus ens personalitzats al marge o en paral·lel a aquests.

d) La no-creació d'ens personalitzats amb el contingut, la forma o els terminis establerts per la Llei.

e) L'incompliment d'obligacions essencials per l'altra Administració o el reiterat incompliment de qualsevol altre tipus d'obligacions.

f) L'acord adoptat per una administració de suspendre l'exercici de les seves competències per mitjà del Consorci ha d'ésser immediatament executiu i se n'ha de donar compte al Parlament de Catalunya.

4. La dissolució dels consorcis s'ha de dur a terme per llei.

5. La creació i la dissolució dels ens personalitzats dependents del Consorci a què es refereixen els apartats 1, 2, 3 i 4 corresponen al Consorci d'acord amb el que estableixin les lleis de la seva creació i a proposta de l'Administració consorciada titular de les competències que en constitueixen l'objecte, tenint en compte, en tot cas, el que estableix l'apartat 2. Aquests ens poden tenir naturalesa pública o privada, i el Consorci és propietari de llurs accions en aquest darrer supòsit.

6. Els funcionaris i el personal laboral que siguin incorporats a les plantilles dels consorcis i les entitats a què es refereix aquest article conserven tots els drets adquirits de què gaudeixin en el moment de la incorporació, incloses les expectatives de promoció i mobilitat, i els altres inherents a llur situació funcional o laboral.

7. Es creen els consorcis d'Habitatge, de Serveis Socials i d'Educació i s'estableix la creació d'un ens personalitzat de Salut Pública dependent del Consorci Sanitari de Barcelona. Els capítols III, X, XV i IX, respectivament, d'aquest títol els regulen específicament, d'acord amb el marc general que estableix aquest precepte. El Consorci Sanitari de Barcelona es regeix per les seves normes de creació i, supletòriament, per les contingudes en aquest article.

Article 62

1. La coordinació de l'activitat de l'Ajuntament amb la de l'Administració de l'Estat i amb la de l'Administració de la Generalitat es fa només si les formes de cooperació voluntària no garanteixen els objectius perseguits.

2. Els instruments de coordinació han de consistir en òrgans de col·laboració o en plans sectorials formulats amb l'audiència de l'Ajuntament de Barcelona.

Article 63

Els contractes programa han de garantir el finançament complert dels programes d'actuació corresponents.

CAPÍTOL II Urbanisme

Article 64

L'Ajuntament de Barcelona participa en l'ordenació del territori, mitjançant:

a) L'informe preceptiu dels projectes de Pla territorial general, dels plans territorials sectorials i de llurs revisions o modificacions.

b) La intervenció directa en l'elaboració dels plans territorials parcials, territorials sectorials i directores de coordinació que afecten el municipi de Barcelona, i també llurs revisions i modificacions. Aquesta intervenció s'ha de dur a terme mitjançant el nomenament de representants en els òrgans de seguiment i en els òrgans tècnics encarregats de la redacció dels plans.

Article 65

1. El Pla general d'ordenació municipal o supramunicipal, en l'àmbit del terme municipal de Barcelona, conté les determinacions següents:

a) La classificació del sòl amb expressió de les superfícies assignades a cadascun dels tipus i categories de sòl adoptades.

b) L'estructura general i orgànica del territori, integrada pels elements determinants del desenvolupament urbà i, en particular, pels espais lliures destinats a parcs públics i zones verdes, i pels equipaments comunitaris i per a centres públics.

c) Els sistemes generals de comunicació i les seves zones de protecció, quan transcorrin per sòl urbà.

d) Les mesures per a la protecció del medi ambient, la conservació de la natura i la defensa del paisatge, els elements naturals i els conjunts urbans històrics i artístics.

2. A més de les determinacions de caràcter

general, els plans generals, en sòl urbà, han de contenir les següents:

a) Delimitació del perímetre i assenyalament, si s'escau, de l'àmbit de les operacions de reforma interior, millora urbana, rehabilitació o protecció que s'estimin necessàries.

b) Assignació d'usos detallats del sòl, vol i subsòl corresponents a diferents zones.

c) Delimitació dels espais lliures i zones verdes destinats a parcs i jardins públics i a zones esportives, d'esbarjo i d'esplai.

d) Els emplaçaments reservats per a centres docents, públics i privats, assistencials i sanitaris, temples, grans instal·lacions hoteleres, gasolineres, equipaments de medi ambient i altres serveis o activitats públiques o privades per a les quals calgui reservar sòl per raons de desenvolupament econòmic-social, cultural, d'oci, o altres d'interès general. Així mateix, es poden reservar sòl i edificacions per a ús exclusiu d'habitatges sotmesos a algun dels règims vigents de protecció pública o a les noves modalitats de promoció que es puguin definir per a Barcelona.

e) Traçat i característiques de la xarxa viària i previsió d'aparcaments amb assenyalament d'alineacions i rasants per a la totalitat o part d'aquest sòl, garantint l'accessibilitat al transport públic.

f) Reglamentació detallada de l'ús del vol i del subsòl, volum i condicions higienicosanitàries dels terrenys i les construccions, i també de les característiques estètiques de l'ordenació, de l'edificació i del seu entorn.

g) Ordenació i racionalització de l'ús del subsòl públic, característiques i traçat de les galeries i xarxes de proveïment d'aigua, clavegueram, energia elèctrica, residus sòlids urbans, recollida pneumàtica i, si s'escau, altres serveis que estableixi el Pla.

h) Avaluació econòmica de la implantació dels serveis i de l'execució de les obres d'urbanització.

3. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona la delimitació de les unitats d'actuació a l'efecte de la cessió obligatòria i gratuïta del sòl amb destinació a espai viari, jardins, places, centres docents i assistencials. Els acords corresponents s'han de remetre a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona, perquè en tingui coneixement.

4. Corresponen a l'Ajuntament de Barcelona l'elaboració i l'aprovació inicial i provisional del Pla general d'ordenació, en l'àmbit del seu terme municipal.

Article 66

1. Es crea la Subcomissió d'Urbanisme del Municipi de Barcelona, presidida pel president o presidenta de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona i integrada per deu vocals designats, per meitat, pel conseller o consellera de la Generalitat de Catalunya competent per raó de la matèria i per l'alcalde o alcaldessa de Barcelona.

2. A les sessions de la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona, hi pot assistir un representant de l'Estat, amb veu i sense vot, que ha d'ésser designat pel delegat o delegada del Govern a Catalunya.

3. Correspon a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona l'aprovació definitiva del planejament general, i també de la revisió o la modificació corresponents, en l'àmbit del terme municipal de Barcelona. Les aprovacions inicial i provisional, en el mateix cas, corresponen a l'Ajuntament de Barcelona.

4. En el tràmit d'aprovació definitiva, quan la Subcomissió d'Urbanisme imposi modificacions al Pla provisional aprovat per l'Ajuntament de Barcelona, aquestes s'han de seguir en allò que afecti els interessos supralocals i, pel que fa als interessos locals, quan es tracti d'aspectes reglats del Pla i quan les modificacions derivin de les exigències del principi constitucional d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

5. L'aprovació definitiva de plans que comporti una modificació de zones verdes o espais lliures correspon a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona, amb l'informe previ de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya i de la Comissió Jurídica Assessorada de la Generalitat, que, en aquest darrer cas, té caràcter vinculant. No s'entenen com a modificació de zones verdes o espais lliures els ajustos en llur delimitació que no n'alterin la funcionalitat, la superfície ni la localització en el territori, sempre que es justifiqui en la memòria del Pla.

Article 67

1. La tipologia de plans especials és l'establerta per la normativa vigent. A més, s'admeten els plans d'usos, integrals, de reforma interior, de millora urbana, de protecció, de rehabilitació, de subsòl i de telecomunicacions.

2. Els plans especials d'usos tenen com a objectiu ordenar la incidència i els efectes urbanístics, mediambientals i sobre el patrimoni urbà que les activitats produeixen en el territori, mitjançant la regulació de la seva intensitat i les condicions físiques del seu desenvolupament en funció de les distàncies, el tipus de via urbana i les circumstàncies anàlogues.

3. Es poden aprovar plans especials integrals, entesos com els plans especials que defineixen i comprenen operacions desenvolupades a escala de projecte arquitectònic i també de regulació d'usos en operacions de rehabilitació integral.

Article 68

1. Per a l'aprovació dels plans parcials i especials i dels estudis de detall s'ha de seguir el procediment següent:

- Aprovació inicial per l'alcalde o alcaldessa.
- Informació pública durant el període d'un mes.
- Aprovació definitiva pel Consell Municipal.

2. La competència de l'Ajuntament de Barcelona per a l'aprovació de plans s'estén als àmbits territorials del terme municipal, l'administració i la gestió del qual correspon a altres administracions públiques. Amb aquesta finalitat, en el període d'informació pública, el Pla s'ha de sotmetre a informe de les administracions afectades. Quan els plans incloguin infraestructures de l'Estat o de la Generalitat, l'informe és vinculant en allò que afecti directament la infraestructura, sens perjudici dels requisits més específics que pugui establir, si escau, la legislació sectorial corresponent. En el cas d'actuacions no previstes en el planejament general són aplicables les previsions generals establertes per la normativa urbanística.

3. Per a cadascun dels plans aprovats definitivament per l'Ajuntament de Barcelona es pot crear una comissió de seguiment de la seva execució, amb la participació de les entitats i les organitzacions cíviques, econòmiques, socials i professionals de la ciutat.

4. Els instruments d'ordenació aprovats definitivament per l'Ajuntament de Barcelona són immediatament executius des del moment d'haver estat publicats. Els acords d'aprovació s'han de trametre a la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el règim de comunicació dels acords establert per l'article 130 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

5. Els òrgans competents per a l'aprovació inicial dels instruments de planejament poden acordar, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o bé la reforma, la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació dels terrenys, d'edificació, reforma o rehabilitació, d'enderrocament, d'instal·lació o ampliació d'activitats o d'usos concrets. L'acord que s'adopti ha de determinar l'abast de la suspensió.

Article 69

1. L'aprovació dels projectes d'urbanització correspon a la Comissió de Govern. És potestatiu sotmetre a informació pública aquests projectes, llevat dels que comportin expropiació, i també els que determinin les normes invocades per l'article 70.

2. L'aprovació dels projectes d'obres ordinàries correspon a l'alcalde o alcaldessa.

3. És obligatori, en tot tipus de projectes, l'elaboració d'una memòria que justifiqui l'execució de les obres i un estudi detallat sobre la mobilitat de la zona afectada.

Article 70

En l'elaboració dels instruments d'ordenació i dels projectes d'urbanització i d'obres s'ha de fomentar la participació ciutadana per mitjà dels procediments regulats en el títol IV. El Reglament del Consell Municipal ha d'establir els supòsits en què sigui obligatori, a més del tràmit d'informació pública, si s'escau, el seguiment d'altres procediments de participació ciutadana.

Article 71

L'autorització d'instal·lació i d'obertura d'activitats, indústries i establiments de tot tipus requereix, en tot cas, l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest ha d'assumir també, per delegació, el tràmit de qualificació i l'informe de l'activitat.

Article 72

Correspon a l'Ajuntament de Barcelona la declaració d'ocupació urgent dels béns i els drets afectats en els supòsits d'expropiacions per raons urbanístiques d'iniciativa municipal.

Article 73

1. Per a la gestió urbanística en general i, en particular, per al repartiment de les càrregues urbanístiques, s'admet la reparcel·lació discontinua de parcel·les urbanes. En aquest cas, cal l'aprovació d'un pla especial que ho justifiqui, sens perjudici del que disposa l'article 66.4.

2. La transferència de sostre edificable entre diverses parcel·les no pot incrementar l'edificabilitat global del municipi de Barcelona ni reduir els espais destinats pel planejament a parcs i jardins urbans i a equipaments en cadascun dels districtes municipals.

Article 74

1. El Patrimoni Municipal d'Urbanisme ha d'incloure un fons de sòl o econòmic que rebí

les aportacions de les càrregues o les cessions urbanístiques.

2. El Patrimoni Municipal d'Urbanisme pot ésser gestionat per totes les formes admeses en l'àmbit del dret públic. La transmissió o la constitució de qualsevol dret real es pot fer mitjançant concurs.

3. En el desenvolupament del planejament urbanístic en el sòl urbà de la ciutat, l'Ajuntament pot delimitar polígons i unitats d'actuació destinades a la formació de patrimoni municipal. Per a la seva gestió es pot utilitzar qualsevol dels sistemes establerts per la normativa vigent.

Article 75

A l'efecte de la declaració de determinades zones de la ciutat com a zones turístiques o altres amb un tractament equivalent des dels punts de vista fiscal, urbanístic, comercial o d'altres, el municipi de Barcelona no ha d'ésser considerat com una unitat d'actuació integral. L'Ajuntament és competent per a fer aquestes declaracions.

Article 76

L'ordenació del subsòl es fa mitjançant plans especials específics que han de fixar, en tot cas, l'aprofitament urbanístic de què és susceptible, atenent les determinacions que hagi establert, si escau, el Pla general.

Article 77

La cessió de béns immobles propietat de l'Ajuntament de Barcelona a d'altres administracions públiques s'ha de fer sota la condició de reversió en favor de l'Ajuntament quan es desafectin de l'ús o del servei que sigui causa de la cessió.

Article 78

1. Els propietaris de les corresponents superfícies de sòl tenen, en els termes de la legislació urbanística aplicable, els aprofitaments urbanístics que el planejament urbanístic municipal atribueix al subsòl.

2. El subsòl que tingui atribuït aprofitament urbanístic susceptible d'apropiació privada està sotmès a les servituds administratives necessàries per a la prestació de serveis públics o d'interès públic, sempre que aquesta utilització sigui compatible amb l'ús de l'immoble privat servent. En cas que no sigui compatible, s'ha de procedir a l'expropiació, d'acord amb les determinacions del planejament.

3. La realització d'obres, la materialització d'aprofitaments i el desenvolupament d'usos o activitats en el subsòl requereixen l'ordenació prèvia d'aquest pel pla especial pertinent.

Article 79

1. Les companyies de serveis públics les instal·lacions de les quals estiguin emplaçades totalment o parcialment en el subsòl han d'elaborar i lliurar a l'Ajuntament, si aquest ho demana, un plànol de situació de les esmentades instal·lacions, que s'ha d'actualitzar regularment.

2. L'Ajuntament ha de determinar els supòsits en què els diferents serveis s'han d'instal·lar obligatòriament en galeries d'utilització conjunta per les diferents companyies subministradores.

Article 80

Amb caràcter general, les instal·lacions de les companyies de serveis públics són subterrànies

es en tot el terme municipal i transcorren pel lloc establert pel Pla o per altres disposicions urbanístiques o municipals. Només poden transcórrer en superfície amb l'autorització prèvia expressa de l'Ajuntament.

Article 81

Per a l'execució forçosa dels actes administratius en matèria d'intervenció i ús del sòl s'admet la imposició de multes coercitives reiterades per un import màxim, cadascuna, de cent mil pessetes.

Article 82

Els propietaris d'edificis, a més de les obligacions que els atribueixen les normes aplicables, han de mantenir les façanes visibles des del domini públic en bon estat de conservació, tant per a mantenir-ne la bona imatge com per a evitar qualsevol perill per als usuaris de les vies públiques. Les ordenances municipals poden regular aquestes obligacions, inclosa la d'acreditar, periòdicament, la seguretat de l'immoble i l'existència d'una pòlissa d'assegurança de l'edifici que sigui suficient per a cobrir aquestes contingències. L'Ajuntament de Barcelona ha de vetllar pel compliment de les normes establertes sobre conservació i rehabilitació dels immobles.

Article 83

La potestat sancionadora de l'alcalde o alcaldessa, pel que fa a la quantia de les multes, pot arribar al màxim permès per les normes aplicables relatives a les infraccions urbanístiques.

Article 84

Correspon al Consell Municipal actualitzar les quanties de les sancions i les multes coercitives.

CAPÍTOL III

Habitatge

Article 85

1. La planificació, la programació i la gestió de l'habitatge públic, en règim de propietat i de lloguer, en el terme municipal de Barcelona corresponen exclusivament al Consorci creat per l'article 61.7, en el marc de les disposicions generals establertes pel Govern de la Generalitat en relació amb aquest àmbit sectorial.

2. En els òrgans de govern del Consorci, la Generalitat de Catalunya gaudeix de les tres cinquenes parts de representants o vots i l'Ajuntament de Barcelona de les dues cinquenes parts restants.

3. El Consorci es finança amb les aportacions de les administracions consorciades segons el que estableix l'article 61.2.

4. En la seva actuació, el Consorci ha de tenir en especial consideració el pes poblacional i les especificitats derivades de la centralitat i la diversitat social dins la ciutat.

5. El Consorci, mitjançant reglament, ha d'establir els criteris de selecció i d'accés a l'habitatge públic.

Article 86

1. El Pla general ha de reservar espais per a l'habitatge de qualsevol règim de protecció pública. Els plans especials han de reservar es-

pais per a aquesta finalitat, sempre que tècnicament sigui possible.

2. La reserva d'espais per a habitatge de protecció pública ha de legitimar-ne l'expropiació.

3. Cal vetllar perquè les promocions d'habitatge siguin respectuoses amb el medi ambient i propiciïn la implantació de sistemes i materials que no li siguin lesius.

CAPÍTOL IV

La iniciativa pública municipal en l'activitat econòmica

Article 87

1. L'Ajuntament, mitjançant expedient en el qual s'acrediti la conveniència i l'oportunitat de la mesura, pot exercir la iniciativa pública per a l'exercici d'activitats econòmiques, de conformitat amb el que preceptua l'article 128.2 de la Constitució.

2. La iniciativa municipal en activitats econòmiques s'exerceix sempre en règim de lliure concurrència i en el marc dels principis de llibertat d'empresa i economia de mercat, reconeguts per l'article 38 de la Constitució i els articles 92 i 93 del Tractat de Roma i altres normes de dret comunitari.

CAPÍTOL V

Gestió dels serveis i de les infraestructures estratègiques per al municipi

Article 88

La participació que correspongui a l'Ajuntament de Barcelona en la gestió d'infraestructures de titularitat d'altres administracions és sens perjudici de les funcions de planejament, gestió i disciplina urbanística, policia local, servei d'extinció d'incendis, policia sanitària, mobilitat, protecció i millora del medi ambient i les altres que corresponen a l'Ajuntament quan afectin l'àmbit territorial del terme municipal de Barcelona.

Article 89

L'Ajuntament de Barcelona té una representació en els òrgans de govern de les caixes d'estalvis amb seu a la ciutat, en els termes que estableixi la legislació vigent.

CAPÍTOL VI

Transports urbans de viatgers

Article 90

1. La coordinació del servei de transports urbans de viatgers correspon al Consorci Autoritat del Transport Metropolità, integrat per la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i l'Entitat Metropolitana del Transport. També s'hi poden incorporar l'Administració de l'Estat i les altres administracions titulars de serveis públics de transports col·lectius que pertanyin a l'àmbit format per les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

2. El Consorci té com a objecte articular la cooperació entre les administracions públiques titulars dels serveis i de les infraestructures del transport públic col·lectiu de l'àrea de Barcelona.

Article 91

Les funcions del Consorci són les següents:

a) La planificació de les infraestructures del transport públic de viatgers en el seu àmbit territorial.

b) La planificació dels serveis i l'establiment de programes d'explotació per a tots els organismes i empreses que els presten.

c) L'elaboració d'un marc de tarifes comú.

Article 92

El Consorci es finança per mitjà dels recursos següents:

a) Les aportacions de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, l'Entitat Metropolitana del Transport i de les altres administracions que posteriorment s'incorporin al Consorci.

b) Els convenis de finançament o contractes programa subscrits entre qualsevol administració o institució i el Consorci.

c) Les subvencions, les aportacions o les donacions d'entitats de dret públic o privat.

d) Les cessions del producte d'impostos finalistes.

e) Els ingressos obtinguts per la prestació de serveis i pel rendiment del seu patrimoni.

f) Qualsevol altre que li pugui correspondre d'acord amb les normes aplicables.

CAPÍTOL VII

Mobilitat

Article 93

1. És competència pròpia de l'Ajuntament de Barcelona l'ordenació del trànsit de persones i vehicles, i això inclou la vigilància i la sanció de les infraccions a totes les vies urbanes.

2. L'Ajuntament ha de determinar per reglament, tenint en compte els nivells de circulació i morfologia de la ciutat, els supòsits en què els vehicles obstaculitzin o dificultin la circulació dels altres vehicles o de les persones o creïn problemes de seguretat viària, a fi d'aplicar les mesures cautelars i les sancions establertes per les normes corresponents.

Article 94

1. La sanció per infraccions a normes de circulació comeses en vies urbanes correspon a l'alcalde o alcaldessa.

2. L'alcalde o alcaldessa pot desconcentrar o delegar l'exercici d'aquestes competències en els termes de la legislació bàsica de règim local i d'aquesta Carta.

3. Els actes de l'alcalde o alcaldessa de Barcelona en matèria de sanció d'infraccions de normes de circulació posen fi a la via administrativa.

Article 95

Les ordenances municipals han de regular els mecanismes necessaris per a controlar i sancionar els propietaris o els usuaris de vehicles de motor que facin un ús indegut dels senyals acústics, emetin fums o produeixin sorolls molestos amb els seus vehicles.

Article 96

L'Ajuntament de Barcelona disposa de personal auxiliar de la Guàrdia Urbana per a controlar la utilització adequada dels aparcaments en la via pública i denunciar les conductes con-

tràries a les normes que en regulen la utilització.

Article 97

L'Ajuntament ha de facilitar als ciutadans l'accés a les formes de notificació d'infraccions de trànsit en les vies urbanes pels mitjans tecnològics de telecomunicacions.

Article 98

En el marc de les relacions de col·laboració i coordinació de les administracions públiques, les empreses concessionàries del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) han d'exigir als usuaris l'acreditació del pagament de l'impost de vehicles de tracció mecànica i posar en coneixement de l'Ajuntament les dades dels titulars de vehicles que no acrediten aquest pagament.

Article 99

1. Els vehicles abandonats i fora d'ús tenen el caràcter de residus sòlids, d'acord amb la normativa mediambiental, i poden ésser desballestats, competència que correspon a l'Ajuntament.

2. Els vehicles es consideren abandonats si no han estat reclamats per llurs propietaris un cop practicada la notificació en la forma establerta per la normativa.

Article 100

1. L'Ajuntament de Barcelona ha d'elaborar els plans de seguretat viària per a tot l'àmbit territorial del municipi. Els plans han d'ésser aprovats pel Consell Municipal i se n'ha de fer una divulgació àmplia del contingut, el qual ha de tenir cinc blocs sistemàtics:

- La informació sobre els accidents i la recerca de les causes.
- L'educació viària i la divulgació preventiva.
- Les millores de la via i la moderació de la circulació.
- L'auxili sanitari als ferits en accidents.
- La protecció escolar.

2. L'Ajuntament de Barcelona ha d'estar representat en els òrgans de direcció del trànsit a Catalunya.

CAPÍTOL VIII

Telecomunicacions

Article 101

1. La construcció, l'ampliació, la reforma o l'alteració de xarxes de telecomunicacions que necessiti la utilització del domini públic requereixen obtenir prèviament l'autorització municipal corresponent, encara que la nova estesa que es faci utilitzi canalitzacions existents. L'Ajuntament pot planificar i ordenar l'establiment o la instal·lació de noves xarxes de telecomunicacions en un determinat àmbit o sector de la ciutat. En aquests casos, l'Ajuntament pot dictar les resolucions pertinents per a optimitzar les canalitzacions i els drets de pas existents a l'objecte de permetre'n la utilització conjunta pels diferents operadors.

2. Per a la instal·lació d'antenes de qualsevol tipus, s'ha de seguir el que estableixen les ordenances municipals. En tot cas, les concessions i les autoritzacions atorgades per l'administració competent per a utilitzar l'espai radioelèc-

tric que afecti la ciutat de Barcelona han d'ésser comunicades a l'Ajuntament.

3. Tots els ciutadans de Barcelona tenen dret a gaudir d'un servei de telecomunicacions de qualitat, que permeti la prestació de serveis avançats i interactius, amb capacitat d'adaptació a l'evolució de la tecnologia i prestat en règim de competència. El reconeixement d'aquest dret comporta el dret que els cables, els equips i les instal·lacions que calguin per a prestar-lo puguin arribar a cada domicili en les condicions establertes per la normativa vigent. Són nuls per contrari a la llei els acords de les comunitats de propietaris que limitin o impedeixin l'exercici d'aquest dret.

CAPÍTOL IX

Medi ambient, salut pública, consum i sanitat

Article 102

L'Ajuntament de Barcelona, dins l'àmbit de les seves competències i amb un compromís de ciutat sostenible, ha de formular i mantenir polítiques dirigides a la preservació, la restauració i la millora del medi ambient urbà i natural i, en particular, a assegurar la bona qualitat de l'aigua i de l'aire; l'adequat nivell de soroll, segons les recomanacions internacionals; la qualitat de l'espai urbà; el manteniment i la promoció de la salut pública; la minimització, la reutilització, la recollida selectiva, el reciclatge i el tractament de residus municipals; l'estalvi i l'ús eficient i eficaç de l'energia; la gestió eficient dels recursos naturals, i també la defensa i la protecció dels animals.

Article 103

Es consideren àrees d'actuació en matèria de medi ambient, defensa dels usuaris i consumidors, salut pública i sanitat les següents:

- Primer. En relació amb el medi ambient:
- El control sanitari del medi ambient.
 - L'adopció de mesures de prevenció, control i correcció de la contaminació atmosfèrica.
 - La gestió de l'evacuació i el tractament de les aigües residuals.
 - La intervenció en l'avaluació de l'impacte ambiental en relació amb els projectes d'obres i en tota classe d'activitats que es facin en el terme municipal.

Segon. En relació amb els projectes d'obres i en tota classe d'activitats que es facin en el terme municipal:

- El control sanitari d'indústries, activitats i serveis, transports, sorolls, vibracions i radiacions.
- El control sanitari i la recollida, el transport i el tractament dels residus urbans i industrials.
- La regulació de les condicions d'insonorització interior dels edificis i de les mesures d'estalvi i ús eficient de l'energia i de recursos naturals.
- El control dels immobles en mal estat, estiguin o no edificats.
- El foment de la minimització dels residus i la recollida selectiva.
- El control de les emissions lumíniques.

Les competències de recollida, tractament i reciclatge de tota mena de residus, i les establertes per les lletres c i g s'exerceixen de manera coordinada amb l'entitat o l'organisme metropolitana legalment establert.

Segon. En relació amb la defensa dels usuaris i els consumidors:

a) La inspecció dels productes i els serveis per a comprovar-ne l'origen i la identitat, el compliment de la normativa vigent en matèria de preus, d'etiquetatge, de presentació i de publicitat i la resta de requisits o signes externs que fan referència a les seves condicions d'higiene, sanitat i seguretat.

b) L'exercici directe de la inspecció tècnica o tecnosanitària i dels corresponents controls i anàlisis, en la mesura que comptin amb mitjans per a fer-los, o promoure i facilitar-ne l'exercici per altres entitats i organismes, i col·laborar-hi.

c) L'adopció de les mesures urgents i els requeriments de les col·laboracions necessàries en els supòsits de crisi o emergències que afectin la salut o la seguretat dels consumidors.

Tercer. En relació amb la salut pública:

a) El control sanitari de la distribució i el subministrament d'aliments i begudes i altres productes, directament o indirectament relacionats amb el consum humà, i també els mitjans de transport.

b) El control del compliment de les reglamentacions tecnosanitàries en relació amb els productes de les vendes no sedentàries.

c) El control sanitari dels centres d'alimentació.

d) El control sanitari en l'àrea d'higiene alimentària, escorxadors i indústries del terme municipal, i també en relació amb els animals domèstics i la zoonosi.

e) El control sanitari de proveïment d'aigües i la vigilància de la utilització obligatòria d'aigua depurada per al consum i el reg.

f) El control sanitari d'edificis i llocs d'habitatge i convivència humana, inclosos els camps turístics i les àrees d'activitats físicoesportives i d'esbarjo.

g) La informació sanitària, la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia, d'acord amb les disposicions vigents.

Quart. En relació amb la sanitat: la participació en la planificació, la gestió i l'avaluació dels centres, els serveis i els establiments, instal·lats a la ciutat, dependents del Servei Català de la Salut o l'organisme que desenvolupi les mateixes funcions.

Article 104

1. El Consorci Sanitari de Barcelona és un ens públic de caràcter associatiu, constituït per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, amb la finalitat de dirigir i coordinar la gestió dels centres, els serveis i els establiments d'atenció sanitària, sociosanitària i els de promoció i protecció de la salut de la regió sanitària del municipi de Barcelona.

2. El Consorci Sanitari de Barcelona s'ha de dotar dels òrgans de govern i de gestió necessaris per a dur a terme les seves finalitats, d'acord amb el que disposin els seus estatuts, que han de respectar, en tot cas, el que estableix l'article 103.4.

3. La participació en l'exercici de funcions sanitàries en l'àmbit territorial de la regió sanitària de Barcelona que qualsevol disposició atribueixi a entitats o òrgans locals supramunicipals correspon, exclusivament, a l'Ajuntament de Barcelona.

Article 105

1. El Consorci Sanitari de Barcelona ha de crear l'Àgència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona, amb naturalesa d'organisme

autònom, que ha d'exercir les competències relacionades en els apartats 1, 2 i 3 de l'article 103 en l'àmbit territorial de Barcelona i a la qual correspon la direcció i la gestió dels centres i els serveis de salut pública a la ciutat de Barcelona.

2. En els òrgans de govern de l'Agència, l'Ajuntament de Barcelona gaudeix de les tres cinquentes parts de representants i la Generalitat de Catalunya, de les dues cinquentes parts restants.

3. L'Agència és presidida per l'alcalde o alcaldessa de Barcelona o la persona en qui delegui.

4. Les administracions integrants del Consorci Sanitari de Barcelona li han de transferir les assignacions necessàries per a desenvolupar les seves competències en els sectors a què es refereix aquest capítol.

Article 106

L'Agència és competent per a l'exercici de la potestat sancionadora i la imposició de les corresponents sancions, i també per a l'adopció de mesures cautelars de suspensió d'activitats, pel que fa a les infraccions en matèria mediambiental, de salut pública i de defensa dels consumidors, llevat de les infraccions qualificades de molt greus; respecte a aquestes darreres infraccions, l'Agència és competent, en tot cas, per a tramitar el procediment sancionador i elevar a l'Administració de la Generalitat les corresponents propostes de sanció.

CAPÍTOL X

Serveis socials

Article 107

1. L'activitat de prestació dels serveis socials ha de contribuir a fer real i efectiva la igualtat garantint i facilitant a tots els ciutadans l'accés als serveis que tendeixin a afavorir un desenvolupament lliure i ple de la persona i dels col·lectius dins la societat, especialment en cas de limitacions i mancances. S'ha de promoure la prevenció i l'eliminació de les causes que menen a la marginació i aconseguir la integració de tots els ciutadans afavorint la solidaritat i la participació.

2. La gestió dels serveis socials en l'àmbit territorial del municipi de Barcelona es coordina, en allò que sigui possible, amb els serveis d'assistència sanitària. Amb aquesta prioritat, el municipi de Barcelona es constitueix en sector regional als efectes del que disposa el Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre, en matèria d'assistència i serveis socials.

3. Les funcions en matèria de serveis socials que es desenvolupen en l'àmbit municipal de Barcelona són les següents:

a) Elaborar la planificació general, l'aprovació de la qual correspon al Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya.

b) Proposar al Govern de la Generalitat la reglamentació de les entitats, els serveis i els establiments, públics i privats, que presten serveis socials en el municipi de Barcelona.

c) Programar, prestar i gestionar els serveis especialitzats corresponents al tercer nivell a què es refereix l'article 11.c del Decret legislatiu 17/1994.

d) Programar, prestar i gestionar els serveis socials especialitzats corresponents al segon nivell a què es refereix l'article 11.b del Decret legislatiu 17/1994.

e) Coordinar la prestació de serveis socials corresponents al segon nivell amb els del mateix nivell prestats per institucions d'iniciativa social o mercantil, d'acord amb les normes de coordinació que siguin dictades pel Govern de la Generalitat, per a assolir les previsions de la planificació general, tot respectant el principi d'autonomia de les entitats privades.

f) Programar, prestar i gestionar els serveis socials d'atenció primària a què es refereix l'article 11.a del Decret legislatiu 17/1994, i també fer-ne la zonificació i la instal·lació.

g) Coordinar la prestació dels serveis socials corresponents al primer nivell amb els del mateix nivell prestats per institucions d'iniciativa social o mercantil, d'acord amb les normes de coordinació que siguin dictades pel Govern de la Generalitat, amb la finalitat d'assolir les previsions de la planificació general, tot respectant el principi d'autonomia de les entitats privades.

h) Organitzar la informació als ciutadans i proporcionar el suport informatiu, d'avaluació i estadística a les tasques ordenadores i planificadores dels serveis socials.

Article 108

1. La gestió dels serveis socials a l'àmbit regional de Barcelona, relacionats en els apartats a, b, c i h de l'article 107.3, s'ha de dur a terme mitjançant el Consorci creat per l'article 61.7.

2. En els òrgans de govern del Consorci de Serveis Socials, la Generalitat de Catalunya gaudeix de les tres cinquentes parts de representants o de vots i l'Ajuntament de Barcelona de les dues cinquentes parts restants.

3. Les funcions relacionades en els apartats d, e, f i g de l'article 107.3 corresponen a l'Ajuntament de Barcelona.

Article 109

1. El Consorci de Serveis Socials i l'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les competències respectives, han de promoure la cooperació de les entitats i els col·lectius socials i l'acció privada ciutadana per a la realització d'activitats de serveis socials.

2. El Consorci de Serveis Socials ha d'emetre informe pel que fa a les sol·licituds relatives a l'atorgament de subvencions i convenis formulats per la Generalitat de Catalunya o l'Ajuntament de Barcelona amb l'Estat o altres entitats públiques o privades que afectin el municipi de Barcelona.

Article 110

El Consorci de Serveis Socials i l'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les respectives competències, exerceixen la potestat sancionadora pel que fa a les infraccions administratives legalment establertes en relació amb els serveis socials que es presten en el municipi de Barcelona, llevat de les infraccions qualificades de molt greus. Pel que fa a aquestes darreres infraccions, el Consorci i l'Ajuntament són competents per a tramitar el procediment sancionador i elevar a l'Administració de la Generalitat les propostes de sanció corresponents.

CAPÍTOL XI

Juventut

Article 111

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de promoure totes les accions i tots els serveis que fa-

cilitin la inserció professional dels joves, i també la participació d'aquest sector en la vida ciutadana, i ha de prestar una atenció especial al desenvolupament de fórmules de voluntariat i de manteniment de la xarxa associativa juvenil.

2. L'Ajuntament de Barcelona exerceix, per delegació o en règim de cooperació amb la Generalitat de Catalunya, la gestió de tots els equipaments públics destinats a la infància i la joventut, en el camp de la prevenció, la promoció i el lleure, situats en el seu terme municipal.

3. Sobre la base del principi de reciprocitat, l'Ajuntament de Barcelona participa en els òrgans competents per a la planificació de la política de joventut i ha d'ésser informat de les sol·licituds relatives a l'atorgament de subvencions d'entitats juvenils i infantils que actuen en el municipi.

CAPÍTOL XII

Dona

Article 112

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de promoure totes les accions i tots els serveis que facilitin la integració i la participació de la dona en la societat i evitin la discriminació per raó de sexe.

2. L'Ajuntament de Barcelona exerceix, per delegació o en règim de cooperació amb la Generalitat de Catalunya, la gestió de tots els equipaments públics destinats a la dona, situats en el seu terme municipal.

3. L'Ajuntament de Barcelona participa en els òrgans competents per a la planificació de la política de la dona i ha d'ésser informat de les sol·licituds relatives a l'atorgament de subvencions d'entitats de promoció de la dona que actuen en el municipi.

CAPÍTOL XIII

Cultura

Article 113

1. L'Ajuntament ha de proporcionar ofertes culturals d'interès per als ciutadans, ha de posar un èmfasi especial en la promoció d'iniciatives culturals als districtes i als barris i ha d'estimular els projectes internacionalment competitiu. Barcelona ha de promoure espais de relació i de col·laboració amb les principals ciutats del mateix domini lingüístic, amb la finalitat de potenciar i desenvolupar les indústries de la cultura.

2. L'activitat de l'Ajuntament en el sentit a què es refereix l'apartat 1 es dirigeix a:

a) Donar suport a la iniciativa ciutadana i cívica.

b) Crear, gestionar i mantenir el patrimoni artístic, científic, tecnològic, natural i documental.

c) Difondre la cultura pels districtes i barris.

d) Impulsar les activitats de sectors culturals sense ànim de lucre, i potenciar-ne el diàleg interdisciplinari.

e) Incentivar la presència a la ciutat d'indústries culturals i dels equipaments d'ús cultural.

f) Informar de totes les activitats culturals que es desenvolupen a la ciutat.

g) Participar en l'impuls de les grans infraestructures de titularitat de l'Estat, de la Generalitat o concurrent, radicades en el municipi.

Article 114

Es consideren àrees d'actuació en matèria de cultura les següents:

- La creació i la gestió dels museus de titularitat municipal.
- La creació i la gestió de biblioteques i arxius municipals.
- La creació i la gestió de teatres, auditoris musicals i qualsevol altre tipus d'equipament cultural municipal.
- La conservació i la custòdia dels béns integrants del patrimoni històric, artístic, científic, tecnològic i natural, compresos en el terme municipal de Barcelona.
- L'adopció de les mesures oportunes per a evitar el deteriorament, la pèrdua o la destrucció dels béns culturals.

Article 115

1. El Consell del Patrimoni Cultural de Barcelona és un òrgan de coordinació integrat paritàriament per representants de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

2. Són funcions del Consell:

- Coordinar l'exercici de les competències de les administracions respectives en matèria de biblioteques, arxius, museus, arqueologia i patrimoni arquitectònic.
- Estudiar i acordar, si escau, la possible gestió conjunta d'equipaments culturals de relleu nacional.

Article 116

Correspon al Consell del Patrimoni Cultural de Barcelona l'aprovació de plans especials del subsòl l'objecte dels quals sigui la determinació de zones arqueològiques i la regulació del seu ús. En aquests plans s'ha de determinar si n'hi ha prou amb un plànol de la zona arqueològica, situar els objectes de valor arqueològic perquè siguin dipositats en un museu o en un altre lloc d'emmagatzematge o investigació o, si escau, que es resituen en el seu lloc original. Per a l'aprovació d'aquests plans s'ha de seguir el procediment establert per als plans especials.

Article 117

En el cas del patrimoni històric, artístic, científic, tecnològic i natural, la declaració de béns culturals i altres qualificacions anàlogues la titularitat de les quals pertoqui a altres administracions públiques, correspon a l'Ajuntament de Barcelona informar, preceptivament, de la inclusió o la desafectació d'un bé al patrimoni esmentat, i també exercir la iniciativa per a la incoació dels expedients corresponents.

Article 118

En relació amb els museus la titularitat dels quals correspongui a altres administracions públiques que no tinguin la naturalesa de grans infraestructures culturals, correspon a l'Ajuntament de Barcelona:

- Participar en l'ens o l'òrgan col·legiat de la Generalitat de Catalunya competent per a planificar, crear o assessorar els museus situats al municipi de Barcelona.
- Ésser representat en els òrgans de govern dels museus nacionals de Catalunya i dels altres museus públics que hi ha al terme municipal de Barcelona.
- Informar preceptivament sobre la creació de nous museus en el terme municipal de Barcelona.

Article 119

Per a conservar i fomentar el patrimoni cultural en el terme municipal de Barcelona, en el pressupost de tota obra pública que hi dugui a terme la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona o qualsevol altra administració territorial de Catalunya s'ha d'incloure una partida equivalent a l'1% d'aquest pressupost amb la finalitat de finançar els treballs d'enriquiment o de conservació del patrimoni esmentat.

CAPÍTOL XIV

Esports

Article 120

1. L'Ajuntament ha de promoure i facilitar l'accés a l'esport i la seva pràctica individual i col·lectiva, com a factor fonamental del desenvolupament integral de la persona.

2. Les competències municipals pròpies són:

- L'elaboració i l'aprovació de plans especials d'instal·lació i equipaments esportius.
- La construcció d'instal·lacions i equipaments esportius i la gestió, si no hi ha conveni, dels que tinguin caràcter públic en l'àmbit territorial del municipi de Barcelona.

3. Correspon també a l'Ajuntament de Barcelona:

- Promoure, per si mateix o en cooperació amb altres administracions o entitats, programes, activitats i competicions esportives.
- Subministrar els elements necessaris per a establir les determinacions del Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya.
- Participar en l'elaboració i l'execució dels programes de la Generalitat que tenen per objecte finançar la construcció, l'ampliació i la millora de les instal·lacions i els equipaments esportius públics de la ciutat.
- En el marc dels principis generals que inspiren les relacions interadministratives, l'Ajuntament de Barcelona i les altres administracions públiques competents en matèria d'esport s'han d'informar recíprocament sobre les subvencions atorgades a entitats situades a la ciutat de Barcelona per a activitats o actuacions inversores esportives.

Article 121

Les instal·lacions esportives de les escoles públiques i concertades s'han de projectar i construir de manera que se'n faciliti la utilització polivalent i es puguin posar a disposició de la comunitat i de les associacions esportives, tot respectant el desenvolupament normal de les activitats docents pròpies del centre escolar, que tenen caràcter prioritari. En tot cas, la gestió de les instal·lacions esportives escolars públiques correspon a l'administració municipal, que l'ha d'exercir:

- Directament, quan la gestió del centre escolar estigui encomanada a l'Ajuntament de Barcelona.
- En altres casos, assegurant un determinat horari d'obertura i d'utilització per al públic, mitjançant l'aprovació de les propostes que li sotmetin els centres, la vigilància de llur contingut i, si escau, prestant la col·laboració que s'estimi pertinent, econòmica, tècnica o de personal, per a l'efectivitat de la utilització municipal.

Article 122

En el contingut econòmic dels concerts entre l'administració educativa i les entitats privades s'ha de valorar l'acceptació del que estableix l'article 121.

CAPÍTOL XV

Educació

Article 123

Es consideren àrees d'actuació en matèria d'educació als efectes d'aquesta Carta les següents:

- La programació i la distribució territorial dels centres docents compresos en les lleis d'ordenació educativa vigents, llevat dels universitaris, d'acord amb el que estableix l'article 61.
- La creació, en el marc de la planificació general, la construcció i les obres de reforma, d'ampliació i millora dels centres docents públics, llevat dels universitaris, d'acord amb el que estableix l'article 61.
- La conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis destinats a centres docents públics d'educació secundària obligatòria i postobligatòria, educació primària, educació infantil, educació d'ensenyaments de règim especial i educació d'adults.
- La gestió de tots els centres públics d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria i postobligatòria.
- La gestió dels programes de garantia social, de la formació professional específica, dels centres de règim especial i de l'educació de persones adultes.
- L'educació complementària i extraescolar.
- La creació, en el marc de la planificació general, i la gestió de centres pedagògics i de recursos, de serveis de suport, assessorament i investigació psicopedagògica i la formació del personal docent.
- L'execució dels programes d'educació compensatòria.
- La vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.
- La reglamentació i la gestió del transport, del menjador i d'altres serveis escolars.
- L'aplicació a Barcelona de la normativa de matriculació d'alumnes i qualsevol altra d'anàloga que necessiti una adaptació específica.

Article 124

1. La competència sobre les activitats i els serveis relacionats en l'article 123 correspon al Consorci creat per l'article 61.7, llevat de les contingudes en l'apartat c de l'article 123, que s'han d'exercir en funció de l'administració a la qual correspongui la titularitat patrimonial del centre, sens perjudici dels acords que es puguin establir en el futur.

2. Corresponen també al Consorci, en el marc de la legislació aplicable, les funcions següents:

- Instar l'actuació de la inspecció tècnica educativa, informant preceptivament en tots els expedients instruïts en l'àmbit del municipi de Barcelona.
- Emetre informe preceptiu de les sol·licituds relatives a l'establiment de centres concertats a la ciutat de Barcelona.
- En els òrgans de govern del Consorci, la Generalitat de Catalunya ha de tenir les tres cinquenes parts de representants o vots i l'Ajuntament de Barcelona.

tament de Barcelona, les dues cinquenes parts restants.

Article 125

L'Ajuntament de Barcelona ha de tenir un representant en els consells socials de les universitats que tenen la seu social dins del seu terme municipal i en el consell social de la Universitat Autònoma de Barcelona, sens perjudici de la representació que correspon a les corporacions locals d'acord amb la legislació sectorial que sigui aplicable.

Article 126

En tots els centres docents a què es refereix aquest capítol i dins el marc de l'ordenació curricular, s'ha de prestar una atenció especial a l'ensenyament de continguts referits als drets humans reconeguts i protegits en normes internacionals i en la Constitució, i també a l'organització i l'activitat de les organitzacions internacionals l'objectiu principal de les quals sigui el foment de la pau, la cooperació i la solidaritat.

Article 127

El Consell Escolar Municipal de Barcelona és presidit per l'alcalde o alcaldessa de la ciutat i, pel que fa al funcionament i a les competències, es regeix pel que l'ordenament aplicable estableix en relació amb els consells escolars territorials. Amb la mateixa finalitat, el règim dels consells escolars de districte és el que l'ordenament esmentat estableix per als consells escolars municipals.

CAPÍTOL XVI

Seguretat ciutadana

Article 128

1. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona:

- Col·laborar en la funció de policia de seguretat ciutadana, d'acord amb el que estableix la Junta Local de Seguretat.
- Sancionar en les ordenances municipals els actes contraris a l'ordre i la seguretat ciutadana en l'àmbit de les relacions de veïnatge, tot respectant els drets i les llibertats fonamentals.
- Exercir les atribucions que en matèria d'espectacles estableix la legislació sectorial vigent.

2. A aquestes competències i funcions municipals en matèria de seguretat són desenvolupades per la Guàrdia Urbana de Barcelona, sens perjudici de les que corresponguin a altres forces i cossos de seguretat.

Article 129

L'Ajuntament de Barcelona regula, mitjançant ordenança municipal, les conductes constitutives d'infracció administrativa greu següents:

- Produir desordres i danys greus a persones i als béns de domini públic, espais o establiments públics, si no constitueixen delictes.
- Practicar, a la via pública, tota mena de jocs d'atzar no autoritzats, amb finalitat lucrativa o mitjançant aposta.
- Posseir animals que puguin causar alarma, molèsties i danys a les persones, sense haver obtingut les autoritzacions corresponents, d'acord amb els requisits que s'estableixin per reglament, i sense donar compliment a les condicions de seguretat i higiene exigibles. L'abandó

d'animals s'ha de sancionar d'acord amb el que estableix la Llei 3/1988, del 20 d'abril, de protecció dels animals.

d) Fer actes i produir aldarulls com a conseqüència de conductes incíviques, vandàliques o a causa d'embriaguesa en la via pública, o en instal·lacions i béns de domini públic, sempre que no constitueixin delictes. Quan aquests actes es produeixin a l'exterior de locals de concurrència pública, l'ordenança ha de regular la responsabilitat dels propietaris dels establiments.

- Tenir comportaments incívics, de continguts xenòfobs, racistes i sexistes.
- Fer comerç ambulant, neteja de vidres i altres activitats a la via pública sense permís.
- Vendre productes alcohòlics i tabac a menors.

Article 130

1. L'Ajuntament ha de tenir coneixement de les sol·licituds i les propostes de manifestacions públiques que es presentin davant l'administració competent i ha d'emetre informe preceptiu sobre el recorregut proposat, si així ho estableix la normativa corresponent.

2. L'Ajuntament pot retirar els objectes dipositats en la via pública per les companyies i les empreses de servei públic, si aquests poden ésser utilitzats per a provocar desordres en actes o manifestacions públiques. Pot dirigir-se la corresponent exigència de responsabilitat contra les companyies que, havent estat requerides, no hagin adoptat les disposicions pertinents per a evitar l'ús inadequat dels seus materials.

Article 131

1. Corresponen a la Junta Local de Seguretat de Barcelona les funcions següents:

- Elaborar les polítiques i els plans de seguretat ciutadana i de prevenció del delictes, dins l'àmbit municipal.
- Elaborar els programes de coordinació, col·laboració i cooperació de les forces i els cossos de seguretat que operin en la ciutat, adoptar les decisions pertinents en aquesta matèria, fer-ne el seguiment i executar-les.
- Intercanviar informació entre les diferents forces i cossos de seguretat per a un millor compliment de les funcions respectives.

2. L'alcalde o alcaldessa, en qualitat de president de la Junta Local de Seguretat, té la capacitat executiva necessària per a garantir el compliment dels acords de la Junta pels seus membres.

Article 132

1. L'alcalde o alcaldessa de Barcelona té la condició d'autoritat competent en matèria de seguretat, quan actuï en l'exercici de les competències atribuïdes al municipi en aquesta matèria.

2. L'alcalde o alcaldessa pot imposar, dins l'àmbit de les competències municipals en matèria de seguretat, les sancions establertes per la llei.

Article 133

La Guàrdia Urbana de Barcelona actua com a policia d'autoritat, policia de seguretat i assistencial i policia judicial, en els termes d'aquesta Carta i de les lleis orgàniques i processals aplicables.

Article 134

La Guàrdia Urbana de Barcelona, com a policia d'autoritat, vetlla, a partir de les instruccions generals i les ordres emanades de les autoritats municipals, especialment de l'alcalde o alcaldessa, pel compliment de les ordenances, els bans i altres disposicions municipals.

Article 135

La Guàrdia Urbana de Barcelona exerceix les funcions següents:

- Protegir les autoritats de l'Ajuntament, i també els edificis i les instal·lacions municipals.
- Ordenar i dirigir la mobilitat i l'ús de la via pública en el terme municipal, d'acord amb el que estableixen les normes de circulació.
- Instruir atestats per accidents de circulació dins el terme municipal.
- Prestar auxili en els supòsits d'accident, catàstrofe o calamitat pública, i participar, en la forma establerta per les lleis, en l'execució dels plans de protecció civil.
- Efectuar diligències de prevenció i les actuacions que tendeixin a evitar la comissió d'actes delictius en el marc de col·laboració establert en la Junta Local de Seguretat.
- Vigilar els espais públics i col·laborar amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat i la Generalitat en la protecció de manifestacions i el manteniment de l'ordre quan sigui requerida.
- Cooperar en la resolució dels conflictes privats quan se li demani.
- Captar, rebre i analitzar totes les dades que tinguin interès per a l'ordre i la seguretat en els espais públics i estudiar, programar i executar els mètodes i les tècniques de prevenció de la delinqüència que atempti contra aquella seguretat.

CAPÍTOL XVII

Protecció civil

Article 136

1. L'objecte principal de la protecció civil municipal és garantir la protecció física de les persones i els béns en situació de greu risc col·lectiu, calamitat pública o catàstrofe extraordinària en què la seguretat i la vida de les persones puguin perillar o sucumbir massivament.

2. L'objecte complementari de la protecció civil municipal és minimitzar els efectes derivats dels riscos naturals, antròpics i tecnològics que puguin afectar el conjunt de la població, els serveis bàsics i el funcionament normal de la ciutat i el seu entorn metropolità.

Article 137

1. A l'Ajuntament de Barcelona li correspon, dins el marc de les seves competències, elaborar, aprovar i implantar els seus plans de protecció civil, ja siguin plans territorials, especials o específics, amb excepció dels de risc bèl·lic o de central nuclear de potència, i per a tots els riscos que disposen o han de disposar de directriu bàsica aprovada per l'Estat. Els plans municipals han d'ésser homologats per la Comissió de Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya.

2. La competència en matèria de protecció civil de l'Ajuntament de Barcelona s'estén a tot el seu territori, i correspon a l'alcalde o alcaldessa o la persona en qui delegui.

3. L'alcalde o alcaldessa de Barcelona forma part del Comitè de Direcció en els plans especials de la Generalitat i els tècnics municipals especialistes formen part del Comitè Assessor d'aquests plans.

Article 138

1. La planificació i el control de la protecció civil són exercits per la Comissió de Protecció Civil municipal.

2. L'actuació en matèria de protecció civil s'estructura d'acord amb el repartiment de funcions de l'organització municipal.

Article 139

La tipologia i l'abast dels plans d'emergència de competència municipal són:

a) Plans d'autoprotecció: conjunt sistemàtic d'actuacions que el titular d'un risc determinat ha de fer per a garantir-ne la pròpia seguretat i el seu entorn des de la prevenció i la coordinació operativa en les situacions d'emergència.

b) Plans d'emergència interior: estableix el conjunt sistemàtic d'actuacions que el titular d'un risc tecnològic ha de fer per a la seva pròpia seguretat i la del seu entorn en cas d'una emergència.

c) Plans d'acció: estableix el conjunt sistemàtic d'actuacions que els serveis municipals han de fer en cas d'emergències que siguin cobertes pel mateix servei.

d) Plans específics: estableix el conjunt sistemàtic d'actuacions que diversos serveis municipals i altres externs han de fer coordinadament en situacions de riscos específics.

e) Pla bàsic: estableix el conjunt sistemàtic d'actuacions que tots els serveis municipals i altres administracions han de fer coordinadament en totes les situacions d'emergència en la ciutat.

Article 140

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de potenciar la participació de tots els ciutadans en la reducció dels riscos que la mateixa societat genera i en les tasques preventives d'emergències, per a augmentar la coresponsabilitat social.

2. L'Ajuntament de Barcelona ha d'impulsar el desenvolupament de programes de cultura de l'autoprotecció en la població i en les activitats econòmiques i socials.

3. L'autoritat de protecció civil municipal, d'acord amb el principi de legalitat constitucional, pot mobilitzar els béns i els drets de persones i ens jurídics que consideri imprescindibles per a atendre les situacions d'emergència.

TÍTOL VII

Procediment arbitral en matèria de consum

Article 141

1. La Junta Arbitral de Consum de Barcelona té la finalitat d'administrar el sistema arbitral de consum en l'àmbit territorial del municipi de Barcelona.

2. La Junta Arbitral de Consum és un òrgan especialitzat de l'organització municipal executiva que ha de sotmetre la seva actuació a les lleis reguladores de la defensa dels consumidors i usuaris, de l'arbitratge, i també a les disposicions que aprovi el Consell Municipal.

3. La Junta Arbitral compleix les seves funcions amb independència i objectivitat, mitjan-

çant l'impuls, la investigació i la resolució d'ofici de totes les reclamacions que li siguin sotmeses.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Per a la revisió d'aquesta Carta municipal, s'ha d'aplicar el mateix sistema que estableix la disposició transitòria primera, apartat 2, de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Les disposicions d'aquesta Carta que comporten una adaptació especial per a l'Ajuntament de Barcelona del règim general d'organització i funcionament municipal entraran en vigor i seran aplicables, quan s'escaigui, d'acord amb el que determini la Llei de bases de règim local.

Segona

Mentre l'Ajuntament de Barcelona no aprovi el desplegament reglamentari establert per l'article 6, és aplicable el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, o la disposició que el substitueixi, que, en tot cas, és aplicable en els aspectes no regulats per les disposicions municipals.

DISPOSICIÓ FINAL

Sens perjudici del que estableixen els articles 6 i 30.3 d'aquesta Carta, s'autoritza el Govern de la Generalitat perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar per reglament aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de desembre de 1998

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER TRIAS I VIDAL DE LLOBATERA

Conseller de la Presidència

(98.363.029)

LLEI

23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La Llei 14/1987, de 9 de juliol, d'estadística, desenvolupà la competència exclusiva de la Ge-

neralitat en l'àmbit de l'estadística, que li atorga l'article 9.33 de l'Estatut d'autonomia. La Llei establí amb periodicitat quadriennal el Pla estadístic de Catalunya, i el definia com l'instrument d'ordenació i planificació de l'estadística de la Generalitat i de les entitats públiques, i preveia uns programes anuals d'actuació estadística que donessin compliment als plans estadístics.

Des de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei, s'han aprovat dos plans estadístics per llei del Parlament: el Pla estadístic 1992-1995 i el Pla estadístic 1997-2000, i set programes anuals d'actuació estadística. Al llarg d'aquests anys també s'han aprovat altres normes que han afectat el contingut de la Llei 14/1987. En l'àmbit de la funció estadística pública, s'ha aprovat la Llei de l'Estat 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública; en l'àmbit de la protecció de dades de caràcter personal, s'han aprovat la Llei orgànica 5/1992, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal, i la Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 24 d'octubre de 1995, i, en l'àmbit de dades de població, s'ha aprovat la Llei de l'Estat 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modificava la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases de règim local.

A aquest nou marc normatiu cal afegir els canvis propis de l'àmbit estadístic, com són, entre altres, la consolidació del sistema estadístic català, el creixent pes de la informació estadística en la definició dels projectes públics i privats, i les noves tecnologies de tractament i difusió d'informació. És en aquest marc en el qual cal entendre el manament legal perquè el Govern presenti al Parlament un projecte d'adequació de la Llei 14/1987, de 9 de juliol, d'estadística, que apareixia en la disposició addicional primera de la Llei 9/1996, de 15 de juliol, del Pla estadístic de Catalunya 1997-2000.

Amb la nova Llei d'estadística es dona compliment a aquest manament legal i s'incorporen disposicions que han de permetre tant l'adequació normativa a l'actual realitat estadística de Catalunya com els mecanismes per a anar ajustant el sistema estadístic de Catalunya als canvis que tindran lloc els propers anys.

La nova Llei d'estadística amplia el nombre d'institucions, òrgans i entitats que poden elaborar estadístiques oficials, incloent-hi les cambres de comerç, indústria i navegació, les universitats, els centres de recerca i les entitats de dret públic. En la nova Llei s'estableix un sistema de revisió tècnica que ha d'assegurar la fiabilitat i la validesa de tots els projectes estadístics de caràcter oficial.

El text legal reforça la disponibilitat i la gratuïtat de les dades fonamentals de Catalunya i fixa unes condicions estrictes per a garantir la privacitat de les dades dels ciutadans. A més d'una regulació més acurada del secret estadístic, la nova Llei incorpora una fórmula oral i escrita que permet que el ciutadà o ciutadana coneixi quins són els seus drets i els seus deures abans de respondre a una estadística oficial.

Durant la vigència de l'anterior Llei d'estadística, s'ha fet evident la utilitat de disposar de dades actualitzades de demografia, d'economia, socials i similars, tant per a portar a terme actuacions com per a poder elaborar previsions. La nova Llei impulsa la creació del Registre de Població de Catalunya, en el qual haurien de figurar les dades dels habitants de Catalunya, i